

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 33

מיום ראשון, ה' באלול תשע"א, 4.9.2011

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 33 משיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, ה' באלול תשע"א, 4.9.2011, בשעה 19:00

משתתפים:

ראש העירייה	מר יצחק רוכברגר -
סגנית ומ"מ ראש העיר	גב' שירה אבין -
סגן ראש העיר	מר שרגא קירשנר -
חבר מועצה	מר גיא קלנר -
חבר מועצה	מר טל עזגד -
חבר מועצה	מר רפאל בראל -
חבר מועצה	מר משה אורי לוי -
חבר מועצה	מר עידן למדן -
חבר מועצה	ד"ר יונה ברגור -
חבר מועצה	מר אבי גרובר -
חבר מועצה	מר יעקב קורצקי -
חבר מועצה	מר חיים חשטא -

חסרים:

חברת מועצה	גב' שירלי ברנדס -
חבר מועצה	מר אורן ברעוז -
חבר מועצה	מר שמואל גריידי -

נוכחים:

היועץ המשפטי	עו"ד מיכה בלוס -
גזבר העירייה	מר גיל גורדון -
מבקר העירייה	מר ערן זמיר -
סגן מהנדס העירייה	אדר' ולדימיר לוי -
מנהלת אגף החינוך	גב' מיכל מנקס -
יו"ר תאגיד המים	פרופ' נדב אהרונסון -
דירקטור בתאגיד המים	עו"ד אמיר עמר -
מנכ"ל החברה הכלכלית	עו"ד יובל צלנר -
	עו"ד מוטי בר לב

על סדר היום:

1. שאילתה של חבר מועצת העיר מר אבי גרובר – מעבר חצייה ברח' אוסישקין (מול חטיבת ביניים קלמן).
2. פתיחת שנת הלימודים תשע"ב
 - דבר ראש העירייה מר יצחק רוכברגר.
 - דבר מנהלת אגף החינוך הגב' מיכל מנקס.
 - סקירה על שיפוצי קיץ.
3. הארכת כהונת דירקטורים ב"שרונים".
4. אישור הקדמת תשלומי ארנונה לשנת 2012 על ידי משרד ראש הממשלה. יוסבר ע"י גיל גורדון.
5. רכישת טריבונות לאצטדיון הכדורגל באמצעות "רימונים" החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון.
6. הסכם עקרונות להתקשרות לביצוע עבודות בניה ותשתית ולמתן שירותים.
7. שונות.

מר יצחק רוכברגר: ערב טוב, אני מתכבד לפתוח את ישיבת המועצה שמן המניין שמספרה 33. סדר היום, יש לנו כאן שתי שאילתות. שאילתה אחת של גיא קלנר תישמע בישיבה הבאה, מאחר שאני צריך לקבל חוות דעת של זה שכתב אותה, את הפסק יותר נכון, אז רק בישיבה הבאה. שאילתה שנייה זה של אבי גרובר בנושא של מעברי חציה משהו ובית ספר אוסישקין. אני, ברשותכם, מבקש לפתוח את הישיבה, אנחנו עושים סקירה של החינוך ואחרי זה אני אתן לך, זה נוגע אחד בשני.

2. **פתיחת שנת הלימודים תשע"ב**

* דבר ראש העירייה מר יצחק רוכברגר.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אנחנו בשבוע שעבר פתחנו את שנת הלימודים בצורה טובה, כמעט עם אפס תקלות, על כל המשתמע. מיכל תיכף תיתן סקירה, דבר מנהלת אגף החינוך. אני יכול לומר שהדבר המרגש שהיה לנו לפחות בשנה הזו זה פתיחת בית הספר על שמו של מאיר דורון בשכונת נווה גן. היה מאוד מרגש לפתוח את בית הספר שם, במיוחד על שמו של מאיר, שהלך לעולמו לפני 3.5 חודשים, ואנחנו בכל מקרה נעשה גם טקס ונזמין את חברי המועצה לטקס הרשמי של פתיחת בית הספר. בסך הכל, כפי שאמרתי, שנת הלימודים הזאת נפתחה ללא תקלות ובצורה טובה. ישנן פה ושם בעיות קטנות עם תלמיד כזה או תלמיד אחר, אנחנו מנסים לשבץ כל אחד ואחד במערכת החינוך. אני רוצה רק משפט אחד, מבחינתי, בעניין של מסר שאני מסרתי גם למנהלים, גם למורים וגם לתלמידי בתי הספר. לא לכולם עדיין. המסר הוא כזה: אני לאורך השנים, ובמיוחד השנה הזאת, עד לתופעות

שבאים אליי הורים שמבקשים שילדיהם יירשמו לבתי הספר התיכוניים בשעה שהם, במשך 3 השנים בחטיבות הביניים, פשוט הילדים שלהם לא לומדים. ואי אפשר להמשיך עם תופעה כזאת, עם כל הכבוד שאנחנו מדברים על אפס נשירה. אי אפשר לגרום למצב של אפס נשירה כאשר תלמיד לא רוצה ללמוד. אם ילד לא רוצה ללמוד – בעיה. אני לא מסוגל בכוח להכניס לו תכנים לראש. אז מה שלא עושה השכל אולי יעשה הזמן. הלוואי, לך תדע מה יהיה. והודעתי גם לתלמידים שבמקום שילד או תלמיד או תלמידה ינהגו בצורה של אלימות, בצורה של העדר הגעה לבתי ספר באופן סדיר ולימודים ואי למידה ולא לעשות מבחנים וכו', אני מבקש דבר אחד – שאגף החינוך, באמצעות מנהלי בתי הספר, יודיעו לי את הדבר הזה. אני בשלב המקדמי מזמין את ההורים אליי לשיחה על מנת לדון במצבו של הילד, מתוך ראייה לעשות הכל להכניס את הילד למסלול הלימודים, ואם זה לא ילך אז לא תהיה ברירה, הילד יצטרך להיפלט ממערכת החינוך. זו הנקודה המרכזית.

מעבר לזה אין לי מה להוסיף. אני חושב שבסך הכל כל המערכת עשתה עבודה טובה, הן ההיערכות הפיזית עם ממלאת מקום מנכ"ל העירייה והן מחלקת ההנדסה והן אגף החינוך יחד עם ליווי צמוד, כמובן, של שירה בעניין הזה, וכל המערכת למעשה עבדה, עשתה ופעלה, ואני רוצה באמת להודות לכל המערכת על העשייה הזאת, והנה לראיה – 8 שנים אנחנו פותחים את מערכת החינוך בצורה טובה. בבקשה, מיכל.

* דבר מנהלת אגף החינוך הגב' מיכל מנקס.

גב' מיכל מנקס: אני אקצר מכמה סיבות: האחת, אני שמחה שאני לא בפעם הראשונה מופיעה בפניכם ואני חושבת שאתם כבר מכירים את המערכת יותר ויותר, אני אתעכב על הדברים החדשים והמשמחים. מנהלת מחוז תל אביב בחרה להצטרף ולסייר אתנו ביום הראשון והחגיגי ולחנוך מוסדות חינוך חדשים. זו היתה אחת מהאמירות של הבעת אמון במערכת החינוך. יש לה תריסר רשויות במחוז, אני חושבת שזו בחירה שמצביעה על אמונה במערכת וגם על ההליכה המשותפת של כולנו.

אנחנו השנה ממשיכים בתוכנית שהיא פועל יוצא של תפיסה ומדיניות והיא מבוגר משמעותי וקהילה מחנכת דור. אני אתעכב על כך מאוחר יותר. השנה בסימן צמיחה, התפתחות וחדשנות, ועליהם אדבר. מבחינת מערכת החינוך, הרי לפניכם 7,933 תלמידים החלו את שנת הלימודים ביום שישי שעבר. גידול ניכר ומגמה הולכת ומתפתחת. היא לא תולדה של השכונה החדשה בלבד, יש לנו הגירה ואני אראה תיכף טבלאות שאתם תכירו משנה קודמת. אני שמחה שהמגמה בהם עולה. הגידול בגני הילדים ובתי הספר היסודיים נובע, כבר אנחנו יכולים לומר, מעלייה בממוצע של מספר הילדים בשכבת הגיל. אנחנו מדברים על למעלה מ-600 תלמידים בשכבת גיל, בקדם יסודי ותחילת היסודיים. כמו שאתם רואים, החטיבות עדיין לא מושפעות מהגידול, אבל ללא ספק הוא ילך ויעלה. הגידול בתיכונים נובע הן מקליטת כלל התלמידים, כמו שאמר איציק, כלל תלמידי החטיבות לתיכונים, ואפרופו אפס אחוזי נשירה – כאן זה מתחיל להימדד. כלל תלמידי העיר וחזרתם של תלמידי חטיבת הביניים אורנית, תושבי מועצה מקומית אורנית, שנפרדו מאתנו אך לפני כ-3 שנים וביקשו לשוב וללמוד בתיכון רוטברג ואלון בעיר.

מר גיא קלנר: 442 זה כולל את נווה גן?

גב' מיכל מנקס: זה כולל את כולם, מגיל 3 ועד 18.

מר גיא קלנר: כמה זה בנטרול? ביישוב הישן.

גב' מיכל מנקס: נווה גן היה אתנו גם שנה קודמת, ילדי א'-ב' עלו לכיתה ב' ו-ג', קלטנו עוד ילדי א' חדשים שפקדו את גני הילדים בשכונה. סך כל הילדים בבית הספר נווה גן עומד על 76 ילדים. ממש לא משהו שאפשר לומר שבגיננו.

גני הילדים: אנחנו השנה עם 52 גני ילדים. ב-7 השנים האחרונות גידול ב-17 גנים, שההשלכות שלהם מעבר למספרי התלמידים זה השלכות לוגיסטיות, מציאת מקומות, מציאת פתרונות. ממוצע הפתיחה של 3 גנים בשנה חדשים, מתחדשים, בינוי. אתם תראו את זה כי טוב מראה עיניים. המשמעות בגידול בצוותים – גננות, סייעות. אנחנו עם סגל של 60 גננות, 60 סייעות, בהחלט סגל רחב.

מבחינת בתי הספר היסודיים, יש כאן מספרים של סך הילדים א' עד ו' בשנים האחרונות, אנחנו רואים את המעבר מתשס"ט לתש"ע כמעבר שמראה תחילת השפעה של השינוי, ובסך הכל עם פתיחת בית הספר, שחשבתי שנכון לציין אותו, על אף שלא הוסיף מסה ענקית, אנחנו עם שכבה מאוד גדולה של תלמידים. הפלח הגדול ביותר 3,193 ילדי בתי הספר היסודיים.

אני אתעכב בדקה על התוכנית העירונית, משום שאני חושבת שאם יש משהו שהוא ייחודי לתפיסות עולם הוא בא לידי ביטוי ברמת השרון, ובין סיסמה למעשה אני חושבת שחשוב שתדעו למה אנחנו אחרי, תפיסה שבאה לידי ביטוי גם בפנים אחרות. אז המבוגר המשמעותי, כפי שאתם יודעים, הוא עקרונות שגזרנו מתוכנית המאה ועקרונות תוכנית המאה, והורדנו אותם לכל המערכת זו השנה הרביעית. אני רוצה להסב את תשומת הלב לתחתית השקף, מה שאנחנו עושים השנה זה התמקדות, קודם כל מבססים את העקרונות.

המחנך כמבוגר משמעותי לתלמיד, שמכיר את התלמיד כשלם, לא רק בהישגיו האקדמיים. אז המשך ביסוס העבודה. אנחנו עולים עליית מדרגה ומחברים את התחושות ואת ההיכרות עם התלמיד לקידום ומעורבות וקידום ההישגים האקדמיים שלו. אנחנו, על אף שזה עוד לא נמדד מחקרית, טוענים שככל שתלמיד, תהיה לו כתובת שהיא משמעותית עבורו בבית הספר, שיידע, שיכיר אותו ויכיר את נקודות החוזק שלו, יעצים אותו וכו', כך הוא יוכל להיטיב את התנאים לשיפור הישגיו האקדמיים. העבודה מבוססת נתונים, אנחנו נפגשים 3 פעמים בשנה בישיבות סטטוס בתוך בתי הספר, לאחר מכן אוספים את כל המידע למנהלת המחוז ומציגים סטטוסים. לפני שבוע נערך כנס מחוזי בהשתתפות השר והמנכ"ל. מחוז תל אביב עמד בכל היעדים ואחד מהם עלייה גם בהישגים. זה פועל יוצא, אני מניחה, גם של עבודה של עיר שלמה שמחנכת דור.

השנה אנחנו גם מעלים זרקור נוסף, ובחרנו ללכת לנקודת קצה וללמד ללמוד ולשנות תפיסות עולם בקרב כלל המחנכים אודות התופעה של הפרעות קשב וריכוז. אני מודה שהנושא עלה גם בוועדות העירייה בראשותה של שירה ונלמד, ובה בעת נבדק ותפרנו חליפה מותאמת לכל תלמידי העיר. אני אומר כמה מילים לאחר מכן. בסופו של יום אנחנו מדברים על ארגון לומד. בצד הימני אנחנו רואים את מעגלי הלמידה, צוות העיר כולל את כל מפקחי משרד החינוך והצוות הפדגוגי באגף ליחידותיו, שלומדים כצוות, לומדים ומנהלים את למידת המנהלים, כל מנהלי העיר, וזו העת לציין – אנחנו עלינו במספר בתי הספר, יש לנו י"ב בתי ספר, מוסדות חינוך, מנהל חדש בקריית יערים ומנהלת כמובן לבית הספר בנווה גן. כל המנהלים – יסודי, חטיבות ותיכונים, לומדים זו השנה הרביעית או חמישית יחד את התוכנית העירונית ובדגש מבעד לשריון. אני אזכיר את זה במילה. בכל אחד מבתי הספר מתקיימת

השתלמות והכשרה, הן של המחנכים והן של כלל המורים, ע"י יועצות ומובילות פדגוגיות.

בסופו של דבר עקרונות החינוך האישי גם באים לידי ביטוי במשאבים ובפינוי זמן. בבתי הספר היסודיים, הפלטפורמה שמאפשרת לנו להוציא לפועל את הדבר היא אופק חדש, שנכנס לשנתו הרביעית, אם אני לא טועה. שעות פרטניות, במסגרתן יש את ההיכרות והשיח סביב, ומעגלי הבוקר. חטיבות הביניים, גם האופק וגם התוכנית העירונית, שנתנו את מרחב הזמן, זאת אומרת שעות למחנך עם כיתתו למפגש של החינוך. בתיכונים התחלנו, כאמור, בתוכנית המאה, הוספנו שעות חינוך לכיתה, תקן משרד החינוך מדבר על שעה שבועית למחנך בכיתתו מ-ט' ועד י"ב, מזה מספר שנים, ועכשיו בואו נחזור רגע לשעות. המשמעות, וחשוב שתבינו את השעות או את המילים שמאחורי המשמעות היא שמכיתה א' ועד כיתה י' כולל, פוגש כל תלמיד מחנך בקבוצה של 20 תלמידים 5 פעמים בשבוע, לצורך אותם מעגלי בוקר, לצורך אותם תהליכים שקורים. חלק ניכר במימון עיריית רמת השרון. התהליכים שקורים הם תהליכים שמקדמים את הרעיון. אנחנו עשינו את זה, כמובן, בהדרגה, אבל בהחלט מדובר על איגום משאבים ומימון משותף בכפיפה אחת.

מבחינת המענים, מעבר למפגשי המחנכים, אני אתמקד בשקף אחרון לפני שנעבור ללוגיסטיקה ב-3 דברים עיקריים. התרגום של המענים לילדים בא לידי ביטוי הן במפגשים וזמן מפגש, והן במשאבים והן בהכשרת כל העוסקים בדבר, והן בתפירת חליפה מוסדית, בית ספרית ועירונית. אז אותן חליפות, והן שונות, משום שאין תלמיד אחד דומה לאחר, הן בין דברים מוכרים – כיתות חינוך מיוחד, יש בכל הארץ כיתות לחינוך מיוחד, והן בדברים ייחודיים – ראה כיתות עוצמה במסגרת מימין למעלה. יוזמה שמנהלת חטיבת קלמן, שבאה ואמרה: מיפיתי את כל השכבה, יש לי כיתת חינוך מיוחד

בשכבה, יש כיתות רגילות, וכיתות עוצמה הן יוזמה של מיפוי של מנהלת שמאמינה שתוכל לקדם את הילדים בתוספת באמת מענה מיוחד שלנו, ובהחלט אנחנו רואים שהילדים הללו מגיעים לנקודת פתיחה בהיכנסם לתיכון, שאם בעבר היה ברור שהם ספק תוכנית מאה, ספק לא, היום רובם מגיעים למצב שבו הם יכולים להיות בכיתה הומנית מדעית רגילה. כיתות המאה מוכרות וידועות לכולם, ששמן הולך לפניהן. היו לי הקיץ פניות מערים אחרות בבקשה לצרף תלמידים לכיתות האלה מערים אחרות, ומרכזי אמהות, שגם הם לא דברים שגורים, לא מהיום. מרכזים בתוך התיכונים שנותנים מענה נוסף לילדים בעלי לקויות למידה בשנתם הראשונה ובמקצועות הברורות הראשוניים. זה כמובן ממשיך ל-י"א ו-י"ב, תוכנית של רמת השרון. חידוש לשנה הבאה: כיתות עתודה למנהיגות מדעית טכנולוגית, יעד מדינה, יעד שר. המטרה היא להגדיל את מספר התלמידים במדינת ישראל שייבחנו ברמה של 5 יחידות לימוד ביותר מקצועות טכנולוגיים. צורך גם להשוות למדינות ה-OECD וגם משום שאנחנו רואים בקבלה לאוניברסיטאות שמספר התלמידים שהולך לתחומי הטכנולוגיה הולך וקטן. היעד הזה תורגם לתוכנית, נכנסנו, התקבלנו לתוכנית על אף שמבנה המערכת שלנו הוא לא מבנה 6 שנתי, אבל בגלל רמת השרון, אולי בזכות. בשתי החטיבות ובשני התיכונים נפתחו השנה כיתות שנקראות 'עתודה למנהיגות מדעית טכנולוגית', כיתה אחת בשכבה ז' בקלמן, אחת בעלומים, אחת ב-י"ב באלון ואחת ב-י"ב ברוטברג, 4 כיתות בסך הכל, במימון משרד החינוך, עם תוכנית ייעודית ומיוחדת, תוספת של שעות ללימודי המדעים והטכנולוגיה. מה שתפרנו ברמת השרון, והוא לא קורה בכל הארץ, תלמידי קלמן בכיתה הזו לומדים את השעות ע"י מורי התיכון אלון באלון, תלמידי הכיתה בעלומים לומדים את השעות הללו ברוטברג, משום שאנחנו מדברים על מדעי המחשב, הנדסת תוכנה, בזמן הלימודים הרגילים.

זה מעבר לשעות הלימודים שלהם, אלא שעשינו את זה בשעות קצה של מערכת, בתיאום די מסובך עם מערכת השעות בתיכונים.

מבחינת המסגרות העירוניות, שירותי השפ"ח שניתנים – השירות הפסיכולוגי החינוכי, הבוקר היתה לי ישיבה עם מנהל השפ"ח, ד"ר עצמון בכר, ועם מנהלת מרכז רקפת, שוש מנור, גם לתיאום עמדות וגם קצת לבדוק עם היד על הדופק מה קורה במערכות. שניהם דיברו על מחסור בכוח אדם עקב ביקוש הולך וגדר לטיפולים פרא-רפואיים, לקיום אבחונים, לטיפולים פסיכולוגיים. ישבנו לראות איך אנחנו נותנים את המענים ההולמים. מרכז רמה הוא מרכז למחוננים ומצטיינים שבעוד ימים ספורים נוכל לפתוח את שעריו המחודשים במתחם המדרשה לאמנות ואנחנו נראה את זה תיכף בשקפים, אז אולי זה המקום להודות קודם כל לאיציק ושירה ששמעו את המצוקה והלחץ שהיה לנו, וגם את הצורך המכובד כל כך ל-400 התלמידים מגיל חובה ועד י"ב שפוקדים את המרכז הזה. בתוך בתי הספר תוכניות ייעודיות חדשות, תוכנית אמירים למצטיינים ב-3 בתי ספר יסודיים.

מבחינת משרד החינוך השנה, התוכנית השנתית היא חינוך לאורח חיים בריא. כבר התחלנו ליצור קשר עם הפיקוח ועם המנהלים לראות איך אנחנו מתרגמים ומיישמים את התוכנית הייחודית הזו. רובוטיקה כמסלול נוסף שנכנס לשני התיכונים, חינוך פיננסי חדש שיתחיל השנה בתיכונים, תוכנית Debate בעל יסודי.

מר יצחק רוכברגר: תסבירי מה זה Debate, לא כולם בטח יודעים מה זה.

ד"ר יונה ברגור: למה קוראים לזה Debate?

גב' מיכל מנקס: הרעיון הוא ללמד וללמוד, וזה קורה באנגלית, ולכן Debate. תורת הדיבור, השכנוע והעמידה מול קהל בשפה האנגלית. תוכנית של משרד החינוך ובעידודו, ולכן.

תכנית מעגן – תכנית שהיא יוזמה של מנהל השירות הפסיכולוגי, נולדה מצורך ובמטרה לאתר ולעמוד במחויבויות שלנו. הכוונה היא לאיתור קודם כל הכשרה של סגל הגן, סגל גני הילדים. כל הצוות של הגן, לא שהוא גדול, אבל אנחנו רואים אותו כשלם, ובעיקר את הגננות, לאתר ילדים עם הפרעות התנהגות שאיננו יודעים, כמובן, לומר ממה הם נובעים. אין הכוונה שכל גנת תהפוך למאבחת או מטפלת, אבל בהחלט כן צריך להכשיר וללמד גם בפרמטרים החריגים, מה נחשב חריג. צוות של פסיכולוגים ומפקחת על היועצות ויועצת לגני הילדים יושב ובוחר את הדברים, מעבר להכשרה. הכוונה היא לגרום לתלמידים או אולי להוריהם בגיל כמה שיותר מוקדם לאבחן ולטפל בתופעות שאנחנו מאמינים שבמעגל רחב עם סיוע ושיתוף פעולה, כמו שאציק ציין, של משפחה, נוכל לקדם אותם במסגרות שלנו. כמובן שמבחינת נוער מתנדב, השמים הם הגבול והיצירתיות שלהם אין לה קץ, וטוב שכך. אז תחומי הכשרה חדשים, יוזמות חדשות שאנחנו נקדם. תוכנית סע לשלום – תכנית בשיתוף 'אור ירוק', מינהל הבטיחות העירוני וועד ההורים המוסדי. תכנית מקסימה שהתחילה שנה שעברה והולכת ומדביקה את בתי הספר הנוספים. תכנית שהמטרה שלה היא למנוע גם עיכובים בבעיות התחבורה בעיר וגם להבטיח את שלומם של ילדים. הורים בהתנדבות עומדים עם מגינים, אחרי שעברו הכשרה גם של המשטרה, עומדים בפתח בית הספר. זה התחיל, אבי, גם בבית ספר הדר השנה.

מר אבי גרובר: אין הכשרה של ההורים?

גב' מיכל מנקס: אני לא יודעת. בעיקרון עמותת 'אור ירוק' והיחידה לבטיחות בדרכים עם הרפרנטים שלה במשטרה, אני יודעת שלפחות כמה מפגשים ראשוניים יתקיימו בראשותם. לא צריך להיות מומחה גדול, אבל בעיקרון העניין הוא שעומדים הורים מתנדבים בזיהוי-

מר אבי גרובר: איזה הכשרה את רוצה לתת לזה?

גב' מיכל מנקס: דקה, בוא נשמע מה זה ואז כשכולם יבינו. בגדול, הורים מתנדבים עומדים בפתח בית הספר בשער הראשי, מסייעים לילד לצאת מהמכונית של הוריו עם התיק, סוגרים את הדלת, מלווים אותו לשער ובכך משחררים גם את התנועה, גם את הילד בבטחה, ואנחנו רואים את זה בהצלחה בבית ספר קריית יערים, בבית ספר אוסישקין, בבית ספר אמירים, והשנה זה התחיל בהדר. אני מניחה שביתר בתי הספר יעשו בהתאם.

מר גיא קלנר: אני חייב לתת הערה. בזמנו גם דיברנו על זה במועצה. בכל מה שקשור לבית ספר אוסישקין, שגם יש לי ילדה בבית הספר וגם ביצעתי, לא צריך איזה הכשרה, זו פעולה די פשוטה שאפילו חברי אופוזיציה יכולים לבצע. דווקא בהקשר של התנועה באוסישקין, עדיף, יש 3 הורים שעושים את זה מדי בוקר. אחד מהם לפחות, יש שם אבטלה סמויה בשלישייה. אני גר פה ואני מנצל את זה. אפשר היה אחד מהם לנתב לכיכר העירייה, שזה הפקקים הכי גדולים של רמת השרון בבוקר, ולנתב יותר נכון את נושא פתיחת וסגירת משמרות הבטיחות. יש כבר כוח אדם, יש מבוגר אחראי, יש הכל, אפשר להזרים את התנועה.

גב' מיכל מנקס: אין בעיה, אני מדבר עם המנהלת.

אופק חדש בגני הילדים – החלטת מדינה. אנחנו ב-1/9 נכנסנו לאופק חדש. המשמעות היא שהגנים פועלים עד השעה 14:00 בצהריים. זה גבל בהיערכות

ופגש אותנו אחרי הרישום, ההחלטה היתה אחרי הרישום, ההיערכות היתה בערך 3 פעמים עם כל הלוגיסטיקה שבזה, ובסופו של יום אני סבורה שזה יהיה לטובת הילדים, עם התכנים ועם הכל. לא יסתיים רק בשעת סיום הגן. בעיקרון המטרה היא להכניס את אותן שעות פרטניות, לאפשר לגנת לשבת עם קבוצת תלמידים, לקדם אותם וכו'. אנחנו התחלנו ביישום הטכני, אנחנו עוקבים אחרי ההכשרה התוכנית.

מר אבי גרובר: אני מבין שזה יצר בעיה עם סגלים וכאלה. אני מבין שיש גני ילדים שנתקעו בלי גננות.

גב' מיכל מנקס: מבחינת מערכת החינוך בכל הגנים היו גננות וסייעות ומורים ומנהלים.

מר אבי גרובר: יש פה מכתב שהופץ היום להורים של גנים ביול"א.

גב' שירה אבין: מה זה רלוונטי אבל עכשיו?

גב' מיכל מנקס: אני מדברת על גני הילדים של מדינת ישראל.

מר יצחק רוכברגר: אנחנו מדברים על החינוך הפורמאלי.

גב' מיכל מנקס: בגן מסוים היתה בעיה מסוימת של כוח אדם. אבל אני מבקשת לא לבלבל, זה דיון אחר. מבחינת העירייה, 52 גני ילדים שלומדים בכל יום עד השעה 14:00.

מבעד לשריון, זו אותה תוכנית של משרד החינוך, של האגף ללקויות למידה, שהעומדת בראשו ד"ר יהודית אלדורי, גם תושבת העיר וגם היתה אתנו ופתחה את כנס ההיערכות של כל מערכת החינוך ללמידת הנושא. זו אותה תוכנית שדובר בה ללמד, לתת מידע לשנות עמדות ולתת כלים למורה

להתמודד עם תלמיד בעל הפרעות קשב וריכוז. עכשיו אני חייבת לומר – נקודת ההנחה היא, או תפיסת העולם, שמורה שילמד, או שידע להתמודד, קודם כל יכיר את העובדה ויבין אותה וגם ילמד ויקבל כלים להתמודד עם תלמיד בעל הפרעות קשב וריכוז, יידע ודאי להתמודד עם כל אחד ואחד מתלמידיו. זו תפיסת העולם ולשם אנחנו מעמיקים.

מר עידן למדן: לגבי התוכניות המיוחדות שאת אומרת, לפחות חלקן, הרובוטיקה, ליווי פיננסי או ה-Debate, האם מדובר במשהו שהוא בתשלום נוסף להורה?

גב' מיכל מנקס: לא.

מר יצחק רוכברגר: מימון שלנו בלבד.

גב' מיכל מנקס: בשיתוף משרד החינוך, הרוב שלנו.

מר עידן למדן: וכמה מדובר בשכבת גיל?

גב' מיכל מנקס: בתיכונים. הרובוטיקה והחינוך הפיננסי בתיכונים.

מר עידן למדן: וחינוך לאורח חיים בריא?

גב' מיכל מנקס: כל המערכת מ-3 ועד 18.

* סקירה על שיפוצי קיץ.

גב' מיכל מנקס: ההיערכות הלוגיסטית, אני רוצה לפני שתראו, משום שאני חושבת שבאמת מה שנראה, והדר ביכולות המדהימות שלה גם בדבר הזה, עשתה תמונות שממש עולות לפני ואחרי. אני חושבת שצריך להצדיע לכל העוסקים במלאכה, כי עבודה לא עושים בכלל לבד אף פעם, בחינוך בוודאי שלא. אז לפני שיגידו לי לסיים ולקצר, אני רוצה להתחיל ולהודות לאיציק ולשירה שלא עוזבים אותי לרגע, ולמנכ"לית העירייה ולמחלקות העירייה. תשמעו, לא פשוט להיערך מספטמבר, כמו שאתם רואים, ומה שאתם רואים פה זה נהל שבשגרה. הוא לא משתנה. ובכל זאת נקודות הציון שאנחנו צריכים להעלות אותן הן המועד לרישום גני ילדים. אנחנו בינואר כבר מקבלים תמונה של כיתות א', המועמדים לכיתות א', ושל גני הילדים לספטמבר שאחריו. אבל 9 חודשים אם נחכה, זה לא מספיק טוב. ולכן כבר עכשיו, ויש לנו בשבוע הבא פגישה בנושא, אני הולכת להגיש את תוכנית שיפוצי הקיץ לקיץ הבא, ואני כבר יכולה לומר שלאורך השנים הדיוק הוא דיוק של 95% בעת הזו לספטמבר הבא. אז פתחנו שנה בכמה דגשים ובטיחות שעומדת מעל לכל, עם יישום דו"חות, עם בדיקות בטיחות, עם דברים שקרו בדרך. כמובן שהיינו צריכים להיערך לגידול של מספר התלמידים, תוספת 3 גני ילדים – בנווה גן ובצפון מערב העיר, אנחנו תיכף נראה את התמונות. התאמת חדרים לכיתות אם – יש לנו ב-3 בתי ספר 4 מקבילות בכיתה א', אנחנו צריכים להתאים את החדרים לייעודם.

מר אבי גרובר: זה מאוד בעייתי הקטע הזה. עכשיו בבית ספר הדר בוטלו כיתות מתמטיקה ומדעים בשביל שיהיו כיתות.

גב' מיכל מנקס: נכון. כי הפריבילגיה-

מר אבי גרובר: השאלה אם זו הבחירה הנכונה, איזה כיתות לבטל.

גב' מיכל מנקס: בית ספר הדר, אני גם מכירה את היום שהוא נבנה וגם יודעת מה קרה היום. כשבית ספר הדר נבנה, הוא נבנה להתאים את כיתות האם לתלמידיו. עם השנים, שהיה קיטון גם בבית ספר הדר, כמו בכל המערכת, יכולנו להתפנק בחדרים שהתפנו ולומר 'זה חדר מתמטיקה', 'זה חדר אנגלית' וכו'. אני שמחה שהיום החדרים התמלאו בכיתות אם, ואני עוד יותר שמחה שהעירייה מאפשרת לא למלא אותם ב-40 תלמידים. יכולנו להיות עם 40 תלמידים בכיתה ולהשאיר חדר מתמטיקה וחדר אנגלית.

מר אבי גרובר: יש עוד פתרונות, אבל לא משנה.

גב' מיכל מנקס: אני חושבת שהתקבלה החלטה ברמה מדהימה. כמובן שקראתם בוודאי כבר את ההמשך. טוב מראה עיניים. גן הרדוף הוא גן בסמטת הנוטע, זה המראה שלפני. שימו לב, אפילו תאריכים, משמאל חודש יולי לעומת כמה זמן אחריו. בפינה הימנית למטה. אני מצטערת על הקצב, פשוט בכדי לא לאחר לא הספקנו להאט אותו. גן הרדוף איך שהוא נראה לפני ואיך שהוא נראה היום. עיקר הדברים שהדגש היה בשיפוץ השנה הוא הנגשה, בין אם הנגשה לכיתות שמע לתלמידים כבדי שמיעה, בין אם הנגשה – גן חירות הוא גן שהיה מושכר לאורך שנים ברח' יצהר וכמובן שהחזרנו אותו אחרי שהשמשנו אותו, הוא נראה מדהים. גן דגן כמו שהוא, זה גנים שהתאמנו אותם לצורך בשכונת נווה גן. היו בהם כיתות במקום בית הספר בשכונה הזו. בית הספר לתוכניות המחווננים, תראו איזה בובה. כך היה וכך היום, וזה עוד לא הסוף כי זה לפני פיתוח החצר. כך היה וכך היום, ממש היום, ה-4/9. פשוט פנינה. בית הספר... כך היה, היסודות, אך לפני שנה כמעט, נובמבר 2010, יוני 2011, כך בספטמבר. זאת כיתת לימוד, שימו לב איזה יופי. מהחומר לרוח. כך אותה כיתה וכך ב-1/9, לצדו של איציק מנהלת המחוז. החולצות של בית הספר זה היה רעיון של המנהלת, כל התלמידים

הגיעו, זו התלבושת ליומה הראשון של השנה. הם החלוצים, אכן מייסדי המבנה. זה באמת היה מרגש, כמו שאמר איציק. גן שיבולת גם הוא בנווה גן, הותאם. בית הספר הדר – שיפרנו את החצר שהיתה, כמו שאתם רואים, ועכשיו נראית כמו שאתם רואים. בהחלט פתרנו גם בעיה של סחף של חול וגם בעיה. גן גפן – חידוש, לא שיפוץ רציני מדי אבל קצת עבודה שהיתה נדרשת. גן חצב הוא הגן הצמוד להרדוף. הדובדבן המתחדש זה המבנה השלישי בנווה גן, שניים מתוך שלושת הגנים נבנו לפני שנתיים והשנה חנכנו את הגן השלישי.

את כל מה שראיתם כמעט עשו בחודשיים ופחות, אני חושבת שזה לא פשוט, ובאמת השנה נפתחה עם חיוך על הפנים, עם הרבה שמחה, הרבה אנשים שעשינו להם את היום ואת השנה. אני מודה לכם על ההקשבה.

מר יצחק רוכברגר: קודם כל, תודה לך ולצוות שלך. יישר כוח על העשייה במהלך השנה הזאת ובשנים הקודמות. אין לי ספק שאת עושה יחד עם הצוות עבודת קודש. תמיד אפשר יותר, תמיד צריך יותר, אבל אתם עומדים ביעדים וזה בסדר גמור. כל המחמאות. יישר כוח.

גב' מיכל מנקס: תודה רבה.

1. שאילתה של חבר מועצת העיר מר אבי גרובר – מעבר חצייה ברח' אוסישקין (מול חטיבת ביניים קלמן).

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא, שאילתה של אבי. תענה לך שירה על השאילתה. רק שנייה. חשטא, למה אתה מאחר? בבקשה, אבי.

מר אבי גרובר: השאילתה מתייחסת בעיקר למעבר חציה מול בית ספר קלמן, אבל זה רלוונטי גם לעוד כמה מעברי חציה ואני אשמח לקבל התייחסות קצת יותר רוחבית מהמעבר הספציפי הזה. שבוע שעבר ארעה שם תאונה נוספת, ילדה שחצתה את הכביש. נהג נורמטיבי לחלוטין, לא איזה מישהו שהשתולל.

גב' שירה אבין: לא ממש מדויק.

מר אבי גרובר: אני מכיר אנשים שמכירים. עוד פעם, אני לא חושב שזה המצב של איזה נער שבא להשתולל עם הרכב.

גב' שירה אבין: הילדה חצתה במעבר חציה ואוטו דרס אותה.

מר אבי גרובר: נכון. זו פעם שנייה שזה קורה במהלך השנה, שנפגעת שם ילדה. יכול להיות שיש שם איזושהי בעיה אולי בצומת הזאת. זו צומת מאוד עמוסה, מכוניות בדאבל פרקינג, היקפי תנועה מאוד גדולים. אני חייב להגיד מילה טובה. למשל, היה שם את העץ שהיה מאוד נמוך עם הצמחייה, ראיתי שקצת הרימו את הצמחייה יותר גבוה, ובכל זאת, האם נעשית איזושהי מחשבה, למשל אני ראיתי במורשה, באחד הצמתים עשו את זה – הגביהו מעט את הצומת. הצומת עצמה טיפה יותר גבוהה. אולי שם אפשר לשקול את זה. אותו דבר, דרך אגב, עוד צומת מאוד בעייתית, הילדים שלי בבית ספר הדר, נקודה שכל הזמן עולה בפגישות של הוועדים זה מעבר החציה באברבוך. זה גם, מכוניות באות מלמטה, ילדים עוברים שם אחרי בית ספר, אין משמרות בטיחות תמיד בצומת הזאת. שני מעברי החציה האלה מאוד מדאיגים את ההורים. אני שאלתי פה אם נעשה סקר תחבורה שבדק את ההיקפים של התנועה שם ואיזה פעולות מתכוונים לעשות אולי כדי לנסות להגביר את הבטיחות גם בצומת הזאת וגם במעברים האחרים לאורך הרחוב.

גב' שירה אבין: אני קיבלתי לידיי עכשיו גם את ועדת התנועה. אנחנו, עוד לפני התאונה שהיתה, ישבנו ודנו עם יועצת התנועה בכל הנושא של מעברי חציה, ואני חייבת לציין שבעבר ניסו לעשות עוד פסי האטה באוסישקין, אבל לא מכך קיבלנו את האישור גם ממשרד התחבורה. אנחנו עכשיו יוצאים לתוכנית אב בכל הנושא של תחבורה, אנחנו נבדוק לא רק את רח' אוסישקין, נבדוק את כל הרחובות. יש רחובות שיכול להיות שצריך לעשות שינויים בתנועה וחלק מהרחובות גם להפוך לחד סטריים. הדברים נבדקים, וככה בהתפרצות לתחילתה של עבודה בכל מקרה, אנחנו נתחיל את זה השנה ונדאג שגם בשנה הבאה יהיה תקציב לצורך הנושא הזה, כדי שבאמת נבחן ביסודיות. אני רוצה רק לומר שבשנה האחרונה, לא יודעת אם שמת לב, אבל במקומות מסוימים, מעבר לזה שעשינו הגבהות או שעשינו פסי האטה, גם הוספנו נצנצים, אם זה בשבטי ישראל ואם זה ליד ארומה, שזה מעברי חציה שכתוצאה מבדיקה הבנו שהם מאוד בעייתיים. כך שהדברים מתקדמים. אבל במקרה הזה, ספציפית לגבי אותם מעברים, אנחנו קיבלנו החלטה בוועדה האחרונה שהיתה עוד קודם לכן, שחייבים לטפל ולעשות פסי האטה, בייעוץ.

מר אבי גרובר: יש צמתים שמצוירים, שעושים ריבועים כזה בצומת, שנורא מבליט את זה שנכנסת לצומת. אולי אפשר לעשות את זה?

גב' שירה אבין: אנחנו חייבים לפעול לפי החוקים. בכל מקרה, באוסישקין אנחנו גם הולכים להציב תמרורים כדי שידגישו את הנושא, אבל שוב, הכל בהתאם למה שנעשה וליועצת התחבורה שיושבת אתנו. אני חייבת לומר שהוועדה עצמה תתכנס-

מר אבי גרובר: אולי גם איזה קמפיין, אולי קצת לפנות לאנשים.

גב' שירה אבין: אנחנו קודם כל נבנה את כל התוכנית. אנחנו עכשיו כננסים באופן סדיר לישיבות יחד עם המשטרה וכל הגורמים ונקדם את הדברים.

מר אבי גרובר: מתי את מעריכה?

גב' שירה אבין: אנחנו נתחיל עכשיו בבניית תוכנית אב. במקביל, דברים ספציפיים שאנחנו מודעים לבעייתיות שלהם, נבדוק אותם.

אדר' ולדימיר לזין: כל שינוי באוסישקין או בסוקולוב חייב באישור של משרד התחבורה. הרחובות האלה הם באישור של משרד התחבורה, כלשהו – פסי האטה, תמרורים, כל מיני.

מר יצחק רוכברגר: בסדר, אבל אפשר לבדוק ולבחון את הדברים, זה בסדר.

3. הארכת כהונת דירקטורים ב"שרונים".

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא הוא הארכת כהונת דירקטורים בשרונים, תאגיד המים. אני מבקש בתום 3 שנים, גם רשמתי לכם את זה, בתום 3 שנים שמסתיימות בסוף אוגוסט 2011, זה הסתיים למעשה, אנחנו אמורים או למנות דירקטורים חדשים או להאריך את כהונת אלו שסיימו. אני חושב שתאגיד המים שרונים, בשונה מתאגידים אחרים בארץ, עושה בסך הכל כאן עבודה טובה, מדויקת, מקצועית מאוד, רגישה מאוד, בראשותו של פרופ' נדב אהרונסון שנמצא פה, שמשקיע מזמנו, ממרצו, אפשר לומר בהתנדבות

מלאה. אז אני מבקש את חברי הדירקטוריון, שהם פרופ' נדב אהרונסון, עו"ד אמיר עמר, עו"ד נתן לרר, אמיר רוזנבלום ועו"ד אורית לוי, להאריך את כהונתם לקדנציה נוספת ושתמשיכו לעשות עבודה טובה. רק אני מבקש להצביע על זה.

מר עידן למדן: יש לי רק שתי שאלות. אחת, בכמה זמן מוארך המינוי?

מר יצחק רוכברגר: 3 שנים.

מר עידן למדן: היו כתבות בעיתון ובזמנו גם דיברנו על עניין מחיר המים, והבנתי שהיה רעיון לעשות איחודים בין הערים להקמת תאגיד משותף למספר ערים בניסיון גם לחסוך בעלויות. נכון, זה לא בדיוק קשור.

מר יצחק רוכברגר: קשור.

מר עידן למדן: אבל בהנחה שעולה לעלות דבר כזה, אז מדוע להאריך כרגע?

מר יצחק רוכברגר: אני אסביר. אם תהיה איזושהי התאגדות או איחוד של התאגדויות, אז כפי שזה מסתמן, לפחות משיחות שהיו לי, המוביל יהיה רמת השרון ואליה יצטרף מישהו כנספח. לא נספח, אלא כמקבל שירות מהתאגיד שלנו. אנחנו המוביל. זאת אומרת, פה לא צריך שום שינוי. מה שיכול כן להיות, שהיה דיון על זה והיתה החלטה, אבל עוד לא הביצוע, זה שיכול להיות שתאגידי המים יהפכו להיות תאגידי עירוניים. אז כשזה יהיה, כשיחליטו ויגידו, בסדר. בינתיים העסק עובד אותו דבר, ממשיך.

מר טל עזגד: הם לא תאגידי עירוניים?

מר יצחק רוכברגר: הם תאגיד, הם לא תאגיד עירוני ממש.

ד"ר יונה ברגור: האם לא כדאי בכל זאת לעשות כמה החלפות ולא להשאיר את זה בתור נכס בלתי משתנה לנצח?

מר יצחק רוכברגר: מאחר שהם עשו את זה בתקופה הקשה, בתקופה של חבלי הלידה, ויודעים את העבודה כבר והם משופשפים בעניין, אני מוצא לנכון להשאיר את המצב כמות שהוא ולא דווקא בעידן עכשיו שיכולים להיות שינויים ותמורות וכל מיני דברים כאלה שבאמצע. לא רוצה זעזועים. אני חושב שעדיף כרגע להמשיך עם הרצף הזה של אותם חברים. אגב, גם לא שמעתי איזה תלונות מיוחדות, או תלונות על חברים שצריך לשנות אותם.

מר גיא קלנר: אגב, זה שאין נציגות עירונית, זה עפ"י הגדרה?

מר יצחק רוכברגר: כן. נדב, בבקשה.

פרופ' נדב אהרונסון: שתי הערות: אחת המחשבות להתייעל היא לא לייצר תאגיד של כמה ערים, אלא אפשר לתאם חלק גדול מהפעולות שנעשות בתאגיד עם מספר תאגידיים אזוריים – הוד השרון, הרצליה. אנחנו בודקים את האפשרויות האלה. זה בהחלט הוזלת עלויות ע"י הגדלת היקף, ופעולות טכניות ואחרות.

מר עידן למדן: זאת המטרה שלנו בכל זאת לנסות להגיע איכשהו. היינו שותפים ומובילים לאותה מחאה.

פרופ' נדב אהרונסון: אבל לשמור על האופי של תאגיד מול העיר. דבר שני, לגבי משך הזמן, אני חושב שהתאגיד, למעשה הדירקטוריון פועל, עברו שנתיים, הוא התחיל לפני 3 שנים, שנה ראשונה זה רק, שנתיים אנחנו באמת מרגישים שאנחנו נכנסים היום לאיזשהו הליך, הדירקטורים, וכולם אנשי חוץ

מהמגזר הפרטי, פעילים מאוד, משתתפים בישיבות ובאים גם לוועדות. עבודה מאוד יפה.

מר אבי גרובר: הם באים לכל הישיבות?

פרופ' נדב אהרונסון: כן. קורה-

מר אבי גרובר: פה ושם אחד, בסדר. אבל אין מישהו שאף פעם לא בא.

פרופ' נדב אהרונסון: לא. אז היינו מחליפים. באים ואכפת להם, הם מעורבים. ישנם 9 דירקטורים.

ד"ר יונה ברגור: אבל 4 לא, השאר זה של העירייה.

פרופ' נדב אהרונסון: 5 האלה, שהשלימו 3 שנים.

ד"ר יונה ברגור: ומה ההתמחות שלהם?

פרופ' נדב אהרונסון: יש לנו מנכ"לית של חברות ועוד שני מנכ"לים, מישהי שהיתה מנכ"לית של בריטיש איירליינס.

ד"ר יונה ברגור: מה ההתמחות שלהם במים וביוב?

פרופ' נדב אהרונסון: בניהול.

מר יצחק רוכברגר: זה לפי הכללים, זה אושר. הם אושרו. כמה מומחים יש לי? אלוהים עדי שמזלי שנדב אהרונסון הוא המומחה לנושאים האלה ועזר לנו גם בתהליכים לפני 5 שנים.

פרופ' נדב אהרונסון: אנחנו צירפנו מנכ"לית של תאגיד אילת, שהיתה גם יו"ר, והיא מומחית בתחום, שהיא מהנדסת. זאת היתה הסיבה שצירפנו אותה. יש עוד.

מר יצחק רוכברגר: בסדר גמור. חברים, אני מבקש להאריך את כהונתם של הדירקטורים, כפי שאני ציינתי את שם, נדב אהרונסון, עו"ד אמיר עמר, עו"ד נתן לרר, אמיר רוזנבלום ועו"ד אורית לוי. מי בעד? מי נגד? נמנע? יונה ברגור. הלאה.

החלטה מספר 198: הוחלט לאשר ברוב קולות (נמנע - 1) הארכת כהונת דירקטורים ב"שרונים" ל-3 שנים כלהלן:
פרופ' נדב אהרונסון, עו"ד אמיר עמר, עו"ד נתן לרר, מר אמיר רוזנבלום ועו"ד אורית לוי.

4. אישור הקדמת תשלומי ארנונה לשנת 2012 על ידי משרד ראש הממשלה. יוסבר ע"י גיל גורדון.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא הוא אישור הקדמת תשלומי ארנונה לשנת 2012 מצדם של משרד ראש הממשלה. גיל, בבקשה.

מר גיל גורדון: כמו שכתבתי בנייר שחילקתי, משרד ראש הממשלה, הנציגים שלו פנו אלינו בבקשה להקדים את תשלום הארנונה של שנת 2012, שזה מוערך בסביבות 11 מיליון ₪.

מר אורי לוין: מה לעשות? לא הבנתי.

מר גיל גורדון: להקדים את תשלומי הארנונה, שהם יהיו חייבים לנו בשנת 2012, לשלם אותם עכשיו. אנחנו ב-6/6/11 אישרנו עדכון תקציב, שחלק גדול ממנו אמור להיות ממומן מהלוואה. בדקתי את האפשרויות של הלוואה וקיבלתי ריביות טובות, אבל בנטו עדיין ההלוואה הזאת תעלה לנו 4.15%. מה שהם מציעים, כאשר בדקתי את זה עם קצין התקציבים של משרד הפנים, הוא אמר לי שברגע שמקדימים תשלום כזה טרם התהוות החוב למעשה, זו הלוואה, ולכן צריך להביא את זה לאישור פה במועצת העיר? מבחינתי, אני למעשה מקבל פה הלוואה ללא ריבית, כי אם הם ישלמו את הסכום הזה גם בינואר, עדיין הם יקבלו הנחה של 2%, כאשר אם אני אעשה חישוב ככה גם ונשים את הכסף הזה בתקופה של ה-3 חודשים האלה בבנק נוכל לקבל בסביבות רבע אחוז, זה לבד שווה 30-40 אלף ש"ח הכנסה ללא שום עלות נוספת, ואם אני עושה את זה למול הלוואה אז בכלל יש לנו פה חסכון נוסף. לכן מה שאני ממליץ, שכן נאשר להם-

מר אבי גרובר: אתה לא באמת מקבל את הכסף.

מר גיל גורדון: למה? אני באמת מקבל את הכסף.

מר אבי גרובר: אתה מקבל את הכסף, היית צריך לקבל אותו אז. אתה היית אמור לקבל את זה בעתיד ועכשיו אתה מקבל את זה.

מר גיל גורדון: הם אומרים ככה: הם יכולים לשלם בינואר 2012 ולקבל הנחה של 2%. יכולים לתת את אותו הסכום היום ולקבל עדיין אותם 2% ואני שם את זה בבנק, מרוויח על זה 40,000 ש"ח. השיקולים שלהם, עודפי תקציב בשנה הזאת, אותי זה לא מעניין. פניתי לקצין התקציב של משרד הפנים, שאלתי אותו במצב כזה מה צריך לעשות חוקית, כי לא ייקבע פה,

ואני מקבל כסף, הוא אומר לי המשמעות של זה זה הלוואה. לכן אני צריך להביא כל הלוואה לאישור מועצת עיר. דבר נוסף הוא אמר לי-

מר אבי גרובר: זה קטע פרוצדורלי, אתה צריך להביא לפה כי הלוואה צריך לאשר. יש לזה עלויות?

מר גיל גורדון: לא, להפך, זה חוסך עלויות.

מר אבי גרובר: כי קיבלת כסף, אתה יכול לשים אותו בבנק ולקבל עליו ריבית.

מר גיל גורדון: נכון. ובכל מקרה, כאשר השארתי את העדכון התקציבי-

מר אבי גרובר: אתה משתמש בכסף עכשיו?

מר גיל גורדון: כן.

מר רפאל בראל: אבל רגע, מעבר לכך, אנחנו צריכים לשלם עבור הלוואה. אנחנו חוסכים את הריבית שנשלם על ההלוואה. ניקח את הכסף הזה ונשתמש בו.

מר גיל גורדון: אני למעשה לוקח כסף, ללא ריבית, כאשר אנחנו אישרנו שאני אקבל, בזמנו אישרו לי בריבית פריים, אני צריך לקבל פריים מינוס 0.6, אבל עדיין המשמעות של זה, ברגע שהפריים היום 4.75, שזו עלות של 4.15 לשנה מבחינת ריבית. אני לוקח במקום זה, מקבל מהם למעשה הלוואה ל-3 חודשים ללא ריבית. אז אני מרוויח את הקטע הזה, אם אני עושה בזה שימוש או אני שם את זה בבנק, בכל מקרה אני מרוויח פה.

מר עידן למדן: אם אישרנו היום, ב-30/9 הם מעבירים את הכסף?

מר גיל גורדון: מחר, הם רצו כבר לפני שבוע להעביר.

מר עידן למדן: אני מבין שעשינו שם איזושהי מדידה או איזשהו משהו חדש. אם אני לא טועה, יוני 2009?

מר גיל גורדון: וסיכמנו והעבירו כבר כסף.

מר עידן למדן: לא, זה בסדר. אם הם מעבירים לנו את הכסף עכשיו, האם אני אחר כך, ובהנחה שהם בנו שם עוד מבנים, אותם משרדים ממשלתיים, בנו עוד מבנים, גיליתי שיש עוד מבנים שנבנו מאז יוני '09 ועכשיו יש שם עוד כמה מאות מטרים.

מר גיל גורדון: קבענו מנגנון, ברגע שהם עושים את הבנייה, כשמסיימים, אנחנו יודעים כבר עכשיו שיש שם משהו בתהליך בנייה. ברגע האכלוס הם מדווחים לנו, יש לנו פה מנגנון שוטף, יש לנו את מני שעומד מולם, יש לו אישור להיכנס לבדוק, יש לו את כל האישורים הביטחוניים, יש לנו פיקוח צמוד. ברגע שזה רלוונטי, משלמים-

מר עידן למדן: אם אנחנו נראה שנבנו עוד מבנים בשנת 2012 אנחנו נוכל לדרוש בגינם תשלום ארנונה.

מר יצחק רוכברגר: בוודאי, איזו שאלה?

מר גיל גורדון: השנה הזאת, 2011, אנחנו קיבלנו... בשלב זה לא, כי אני צריך את האישור שלכם.

מר אבי גרובר: זה ארנונה בגין 2012, נכון?

מר גיל גורדון: נכון.

מר אבי גרובר: סכום דומה קיבלנו ב-2011.

מר גיל גורדון: יותר מזה קיבלנו. מה שעידן שאל אותי מקודם, ביצענו מדידות. לאור אותן מדידות עשינו תחשיבים וקיבלנו בנוסף לסכום הזה עוד 7 מיליון ₪ בגין חובות העבר, כי היו, כמו שהוא אומר, תוספות בנייה. כלומר, קיבלנו בגין חובות עבר פלוס עוד 11 מיליון ₪. זה בשנה השוטפת. בנוסף לזה, הם עכשיו רוצים לתת לנו עוד 11 מיליון ₪, שזה בגין 2012.

מר אבי גרובר: אני מבין, אבל זה כסף שהיה אמור להיות חלק מהתקציב של 2012.

מר גיל גורדון: וזה יהיה.

מר אבי גרובר: אנחנו משתמשים בו ב-2011?

מר גיל גורדון: ב-2011 עד ינואר 2012 כהלוואה. כתבתי את זה פה.

מר אבי גרובר: אתה לא משתמש עם זה לצרכים של 2011 אבל.

מר גיל גורדון: כן לצרכים של תוכנית הפיתוח של 2011.

מר שרגא קירשנר: אתה משתמש בזה כהלוואה.

מר גיל גורדון: אנחנו, אם אתם זוכרים, עשינו גם בין היתר מכירת הקרקע, ועשינו גם את ייעוד הכספים והעברנו את זה בוועדת כספים ובמועצת עיר, ואת כל הדברים האלה שאישרנו העברתי למשרד הפנים.

מר יצחק רוכברגר: מה זה רלוונטי? עזוב, תענה רק על זה. עכשיו יתחילו שאלות על זה. הנושא הוא בפני עצמו.

מר טל עזגד: אתה בעצם מבקש מאתנו אישור, אתה לוקח את הכסף הזה במקום ההלוואה ואחר כך כשנצטרך נראה מה יהיה.

מר רפאל בראל: למה אתם מסבנים אותו? הם מקדימים לנו את התשלום, אנחנו במקום לקחת הלוואה מכסים את עצמנו עם זה, זה הכל.

מר גיל גורדון: אנחנו עכשיו באישור תקציב 2012, בחודשיים הקרובים. אז תהיה תמונה הרבה יותר ברורה, ובינואר 2012, במידה ונחליט שחלק מהתקציב צריך להיות ממומן בהלוואות, נעשה מה שיתאים ל-2012. כרגע עד ינואר 2012 זה ישמש לנו לצורך ביצוע העבודות שעשינו עד עכשיו.

מר יצחק רוכברגר: יפה.

מר רפאל בראל: כל השאלה שהיתה לי היתה מה הכדאיות שלהם. לא שלנו, לנו אין בעיה.

מר אבי גרובר: אם זה היה כסף שהיית משתמש ב-2012, היית מוציא אותו על הוצאות חדשות ב-2011, אז היית נשאר עם איזשהו-

מר רפאל בראל: לא, אנחנו לא מדברים על להוציא, זה בתקציב של 2012.

מר עידן למדן: הם מוסיפים את הדרישה התקציבית לשנה הבאה שלהם, להראות שהם בזבוז את הכסף.

מר יצחק רוכברגר: כנראה שיש להם עודף, אני לא יודע מה.

אתה יודע מה, לא מאשרים לך, מה תעשה? **!!!**

מר גיל גורדון: אני אקח הלוואה. אישרתם לי הלוואה.

מר יצחק רוכברגר: מי בעד אישור הקדמת תשלומי הארנונה לשנת 2012 ע"י משרד ראש הממשלה? תודה, פה אחד.

החלטה מספר 199: הוחלט לאשר פה אחד הקדמת תשלומי ארנונה לשנת 2012 על ידי משרד ראש הממשלה.

5. רכישת טריבונות לאצטדיון הכדורגל באמצעות "רימונים" החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא, שלחנו לכם את זה מעודכן יותר מאוחר, ונשלח לכם גם מכתב ע"י לשכת היועץ המשפטי. איך זה רשום לשכת היועץ המשפטי וחתום גיל גורדון?

מר גיל גורדון: ...מכתבים אז אני משנה לו את הלוגו, ופה שכחתי.

מר יצחק רוכברגר: יש פנייה אליכם לרכישת הטריבונות לאצטדיון באמצעות החברה הכלכלית שלנו. אנחנו אישרנו תקציב לפיתוח תב"ר על 7 מיליון ש"ח, רשמנו שמתוך הסכום הנ"ל רכישת הטריבונות זה משהו כמו 4 מיליון ש"ח פלוס תוספת מע"מ ויש גם אפשרות לחברה הכלכלית לקזז מע"מ

בסך של 640,000 ₪. אנחנו מדברים על טריבונות פריקות, אנחנו מדברים על טריבונות שבתוך שבועיים יכולות כבר להיות מותקנות.

מר גיל גורדון: ניתן את הפריקות האלה, ואז זה יהווה מקור הכנסה, וזו הצדקה גם לנהל את זה במסגרת החברה הכלכלית כסוג של עסק.

ד"ר יונה ברגור: תסביר את זה.

מר גיל גורדון: מה שקורה, בחברה הכלכלית-

ד"ר יונה ברגור: מה אישרנו ומה אתם עושים עכשיו?

מר גיל גורדון: אנחנו אישרנו תקציב, 7 מיליון ₪, לצורך שיפוץ, כולל הטריבונות האלה.

ד"ר יונה ברגור: לא דרך החברה הכלכלית.

מר גיל גורדון: נכון. אבל יש תקציב לבצע את זה. ואז עשינו חשיבה קצת יותר מעמיקה, כי אנחנו הרי מעבירים לביצוע וניהול של פרויקטים לחברה הכלכלית, כי זו הרי המטרה שלה. בין היתר הפרויקט הזה גם עבר לביצוע, ואז עשינו חשיבה וראינו שיש אופציה של מושבים פריקים, שאתה יכול באותם המושבים, כאשר אין משחקי כדורגל, יש חברה שמפרקת ונותנת לנו גם מקומות שמעוניינים לשכור אותם, ואתה יכול לעשות מזה מקור הכנסה של 230,000 ₪ לשנה.

מר אורי לוי: את ההוצאה הבנתי, איך זה הכנסה?

מר גיל גורדון: יש אירועים שצריכים-

מר אורי לוי: יש הזמנות? אני לא מבין.

מר גיל גורדון: אותה חברה שמכרה לנו, היא עצמה מפיקה של אירועים, ויש לה צבר של הזמנות ואין לה מספיק מושבים. היא מסוגלת לספק.

מר אורי לוי: היא מתחייבת להזמין מושבים?

מר גיל גורדון: לא בהכרח מתחייבת.

מר אורי לוי: אז זה סתם.

מר גיל גורדון: למה סתם? זה לא סתם, יש ביקוש.

מר אורי לוי: היא לא מתחייבת.

מר גיל גורדון: אבל יש ביקוש. זה גם בלעדיהם.

מר יצחק רוכברגר: זה לא משנה הכנסה. כרגע עזוב את ההכנסה.

ההכנסה כרגע לא רלוונטית.

מר גיא קלנר: אז מה זה משנה? אם אתה לא מוציא יותר בגין

ההכנסה, אם היא תהיה או לא-

ד"ר יונה ברגור: עדיין לא הבנתי.

מר גיל גורדון: דקה, תנו לי להסביר. שלטונות מע"מ, כדי שהם

יכירו ויאפשרו לקזז מע"מ, הם צריכים לראות שהדבר הזה יש לו בסיס

עסקי, ומשהו שהוא לא בהתנהלות השוטפת של העירייה. למשל היום, לנקות

אשפה וזה, אני לא יכול להעביר לשם, כי לא יכירו לי במע"מ. לעומת זה,

במקרה הזה, מאחר וזה פרויקט עסקי, שלטונות מע"מ יראו את מה שעשינו

להם פה, את התחשיב שצירפתי, ויגידו: יש פה באמת בסיס עסקי, לכן אני מוכן לקזז את ה-640,000 ש"י.

מר יצחק רוכברגר: יפה, זה כבר טוב.

מר אבי גרובר: שוב ושוב מופיע פה שהעירייה עצמה תשלם לחברה הכלכלית תמורת שימוש במושבים האלה.

מר יצחק רוכברגר: הם של החברה הכלכלית, לא של העירייה.

מר אבי גרובר: אני מממן לו, הרי לא עושים את זה בהלוואת בעלים, אני משקיע את זה להון. זאת אומרת, זה כסף שאתה לא תראה אותו וכלום, זה הופך להיות נכס שלהם, זה הופך להיות כאילו השקעת בהון של החברה ואתה מימנת את כל הנכס והכל. אתה גם הבעלים, אנחנו כאילו 100% בחברה ואנחנו משלמים לחברה הכלכלית על הוצאות. אנחנו מעמיסים עוד עלות מכיס התושבים בשביל החברה הכלכלית.

מר גיל גורדון: לא, זה יותר לצרכי תחזוקה, ומהטעם שגם כמו שאמרתי, ברגע שאתה בא עם... הם רוצים לראות שזה נכס שלהם, שמפיקים מזה הכנסה מול כל הגורמים שנותנים לו את השירות הזה. מבחינתי זה למעשה אותו כיס.

מר אבי גרובר: כל פעם עושים טקס לבית ספר, אז אני צריך לשלם להם 30 ש"י פר כיסא?

מר גיל גורדון: לא, אנחנו נעשה משהו סמלי, לא נעשה באותם המחירים. שוב, הטעם היחיד זה אם שלטונות מע"מ ידרשו את זה.

מר אורי לוינ: אבל שלטונות מע"מ לא יבדקו את זה אף פעם?
 ברגע שהם נותנים אישור-

מר גיל גורדון: יבדקו ואני אעמוד בהתחייבות שלי, זה ברור.

מר יצחק רוכברגר: בטח שיבדקו. בוודאי, איזו שאלה?

מר אורי לוינ: ואם לא מכרת אותם הם ירצו את האולם חזרה?

מר גיל גורדון: אבל הכוונה שלי למכור, יש לזה שוק, בוודאי.

מר עידן למדן: לי יש פה מספר שאלות. אחת, לא הבנתי בסוף,
 אתה למעשה ממליץ על אופציה ג' של חוות הדעת?

מר גיל גורדון: נכון.

מר עידן למדן: אופציה ג', את הכסף אנחנו לא נראה בחזרה, נכון?

מר גיל גורדון: אבל גם ככה צריך לרכוש את זה.

מר עידן למדן: אני גם לא הבנתי באופציה ג', באופציה ב' הבנתי
 איך אתה עושה את מה שנקרא חישוב התפעול, אבל לא הבנתי איך אתה עושה
 אותו באופציה ג', את מה שנקרא סבירות לעירייה. השאלה היותר חשובה
 ויותר מהותית כרגע זה כמה דברים: (1) קודם כל האם זה באמת בטיחותי
 ועומד ב...

מר יצחק רוכברגר: כן, זה עובר את כל המבדקים.

מר גיל גורדון: זה תנאי ראשון, אין ויכוח.

מר אבי גרובר: המשטרה לא תיתן לך לפתוח את זה אם זה לא זה.

מר עידן למדן: אני רוצה לשמוע.

מר יצחק רוכברגר: כן רבותי, כן.

מר עידן למדן: כשאני הולך ועושה פירוק והרכבה של הדבר הזה, כמה זמן זה לוקח לפרק ולהרכיב? כשאתה מדבר באמת שזה הופך להיות מקור הכנסה, לוקח חודש לפרק ולהרכיב?

מר יצחק רוכברגר: כמה? 6 ימים? שבוע. 10 ימים נגיד.

מר עידן למדן: וזה אפשרי? יש לנו בדיקה כלשהי של אופציות השימוש? מצאנו מישהו שמתמש?

עו"ד יובל צלנר: קודם כל, כשאנחנו מדברים על להשכיר את זה, אני יכול להגיד שכבר פנתה אליי חברה שפנתה... אותה חברה שזכתה במכרז אצלנו, והם הפנו אותם אליי כבר כדי להתעניין באפשרות לשכור את המושבים.

מר עידן למדן: ומי שעושה את זה, זה אנחנו? אנחנו מביאים מישהו מבחוץ והוא יעלה לנו 30,000 ₪, או אנחנו החברה הכלכלית, יהיה לה צוות?

עו"ד יובל צלנר: תשאירו את זה לחברה. כמובן שיש לזה עלות. כרגע כל מה שאנחנו מבקשים זה שבמקום שהעירייה, שהחברה הכלכלית תרכוש את הטריבונה כיד הארוכה של העירייה, מה שיחייב אתכם בתשלום גם מע"מ, השקעה בהון המניות של החברה תאפשר היום להגדיל את רכוש החברה. שאלתם מה זה נותן – לדוגמה מחר מחליטים לפרק את החברה, יש לחברה נכס. החברה, אני מזכיר, היא בבעלותכם. לכן אין אופציה מבחינתנו אלא לראות בזה כעסקה, כי אז אנחנו יכולים להתקזז על המע"מ. וזו

העסקה, מפה זה נובע. אתם משקיעים היום ברכוש קבוע ואנחנו משכירים לכם את הטריבונה.

מר אורי לוינ: זו החלטה שלכם לקנות את הטריבונות האלה?

עו"ד יובל צלנר: כן, אנחנו רוכשים-

מר אורי לוינ: עשיתם ישיבה? עשיתם החלטה? היתה החלטה שלכם לרכוש?

מר יצחק רוכברגר: כן, אורי.

מר עידן למדן: אופציה ב', זה היה ברור שזה הוצאות מימון פלוס תקורה, פלוס הוצאות תפעול. אופציה ג' איך רק עשינו את חישוב השכירות שלנו כלפי החברה?

מר גיל גורדון: שוב, הוצאות תפעול, זה למעשה תפעול או שכירות? שכירות לעירייה או תפעול?

מר עידן למדן: שכירות לעירייה. איך עשית את זה?

מר גיל גורדון: זה לא אני עשיתי, זה חברה חיצונית עשתה, טלדר. אני לא בקיא בפרטי הפרטים, אבל בעיקרון, שוב, אמרתי, הם עשו איזשהו תחשיב פר כיסא, פר מספר המשחקים לראות, אבל שוב, העסק הזה, ציינתי, זה במידה רבה סמלי ולפי דרישות מע"מ אנחנו נעשה מה שצריך לעשות מבחינת עלויות ולפי זה להתחשבן.

מר אבי גרובר: למה כשאני מוכר זה לא חוזר אליי הכסף לעירייה?

מר גיל גורדון: כשאתה מוכר למי, לחברה הכלכלית?

מר אבי גרובר: יום אחד, נגיד, אתה מוכר את הכיסאות. למה זה

לא חוזר לעירייה?

מר גיל גורדון: אף אחד לא אמר שזה לא יחזור אלינו.

מר אבי גרובר: זה לא חוזר. זה רכוש של החברה הכלכלית.

מר גיא קלנר: מה זה משנה אבל? החברה שלך. זה אותו משחק,

אתה לא מבין?

ד"ר יונה ברגור: לא, זה לא אותו משחק. בעצם מה שאנחנו אומרים

עכשיו, מה שאתה מציע עכשיו, אנחנו אישרנו במסגרת ה-7 מיליון ש"ח, 4

מיליון ש"ח פלוס מע"מ לקניית טריבונות. עכשיו אתה בא ואומר, בואו נשקיע

את ה-4 מיליון ש"ח האלו בהון בעלים בחברה.

מר גיל גורדון: לא.

ד"ר יונה ברגור: ואתה אומר שהם יקנו את הטריבונות. האם אני

מבין את זה נכון?

מר גיל גורדון: לא, אני אומר בואו נבצע את הרכישה של

הטריבונות, אבל בקונסטלציה שונה, שתאפשר: א) לקזז 640,000 ש"ח. ב) הוא

יוכל להשכיר, יהיו הכנסות.

ד"ר יונה ברגור: ה-600,000 ש"ח זה רווח, אבל אתה אומר, בעצם

אנחנו נותנים לחברה-

מר גיל גורדון: השקעת בעלים, צודק.

ד"ר יונה ברגור: השקעת בעלים בחברה, ושהם יקנו את הטריבונות.

- מר יצחק רוכברגר:** וידאגו להתקנה.
- מר גיל גורדון:** נכון, אתה צודק.
- ד"ר יונה ברגור:** אם הם ימצאו עסקה יותר טובה מ-4 מיליון ש"ח, רק של 2 מיליון ש"ח-
- מר גיל גורדון:** לא, התהליך כבר בוצע על ידם. עשינו מכרז דרך החברה הכלכלית, קיבלנו הצעות. זה אחרי שכבר יש לנו נתונים. זה לא עכשיו מתחיל התהליך.
- ד"ר יונה ברגור:** ואנחנו כמה אישרנו? 4.6 מיליון ש"ח?
- מר יצחק רוכברגר:** 7.
- ד"ר יונה ברגור:** לא, בשביל הטריבונות, 4.6 מיליון ש"ח?
- מר גיל גורדון:** זה חלק מתוך סך המרכיבים, כן.
- ד"ר יונה ברגור:** ומי יוצא מורוח מה-600,000 האלו?
- מר גיל גורדון:** אנחנו בסוף העבודה, בוא נראה מה יהיה המצב ולפי זה, אנחנו לא נשקיע יותר ממה שצריך. סך המסגרת התקציבית לנושא של האצטדיון 7 מיליון ש"ח. יעלה 6.5, לא נוציא עוד חצי מיליון ש"ח, אנחנו נרוויח, העירייה. זה הכל. זו המסגרת התקציבית.
- ד"ר יונה ברגור:** אבל אתה מעביר לחברה 4 מיליון ש"ח בלי קשר לטריבונות.
- מר גיל גורדון:** למה? ועוד איך עם קשר.
- ד"ר יונה ברגור:** אתה נותן להם כסף והם שיקנו טריבונות.

מר גיל גורדון: אני מתנה את זה בזה שזה ישמש...

מר יצחק רוכברגר: זה נכון. כזרוע ביצוע.

מר רפאל בראל: במקום שהעירייה תוציא 4.7 מיליון ₪ עבור הטריבונוט, דרך החברה...

מר אבי גרובר: רגע, יש אופציה ב' ו-ג'. או לעשות את זה כהלוואת בעלים או לעשות את זה לתוך ההון. אני לא לגמרי הצלחתי להבין למה, אני רואה פה חוות דעת שאומרת מה טוב לחברה הכלכלית, לא כל כך אומרת-

מר רפאל בראל: בכל מקרה, אם זו הלוואת בעלים, הרי הם יקזזו את השכירות, את תמצא את עצמך עם אפס, ואם זו השקעת בעלים ממילא זה נשאר בחברה.

מר יצחק רוכברגר: זו זרוע ביצוע, אתה מעביר להם כסף כהלוואת בעלים. זה כמו הלוואת בעלים. אתה מעביר להם את הכסף כדי לקנות את זה.

מר גיא קלנר: גם עידן וגם אבי, בואו נגיד את הדברים כמו שצריך. אתם חוששים, ואולי גם יונה, חוששים שאנחנו לא רואים עין בעין את תפקידה של החברה הכלכלית כפי שאנחנו רואים את תפקידה של העירייה. וזו שטות. החברה הכלכלית, לצורך העניין הזה עיריית רמת השרון. ואם נותנים לה את הזכות ואת היכולת לעשות את הפעולה הזו, זו פעולה מאוד הגיונית שתבצע חברה כלכלית. אני מזכיר לכם שדיברנו על ההקמה מחדש של החברה הכלכלית, ויצא לי להיות מנכ"ל של חברה כלכלית תחת גוף ציבורי, זה אחד הדברים הכי הגיוניים והכי נכונים, אבל צריך אמון. אם אין אמון אז תגיד שאין לך אמון. אם יש לך אמון בחברה, אז גם אם מחר בבוקר ירצו למכור את הטריבונוט, ימכרו את הטריבונוט אבל לחברה יהיה יותר הון

בקופת החברה. זה שטויות במיץ עגבניות, צריך להזדכות על המע"מ, כל הרשויות עושות את זה, כל החברות הכלכליות עושות את זה. תפסיקו לחפש מתחת ל... זה סתם.

ד"ר יונה ברגור: לא זאת הנקודה.

מר עידן למדן: ממש לא הנקודה.

מר גיא קלנר: הם לא שואלים שאלות, הם רוצים להגיד שאין אמון בחברה הכלכלית והם פוחדים שהכסף ילך לעזאזל.

מר עידן למדן: מי אמר את זה? עדיין יש פה את הכסף, הכסף הציבורי שלך הוא הכסף הציבורי-

מר גיא קלנר: החברה הזו שלך, מה אתה רוצה?

מר עידן למדן: אבל אתה מחפש את הפתרונות כדי להגיע-

מר גיא קלנר: אני רוצה להיות פרגמטי ולתת לחברה לעשות את מה שהיא יודעת לעשות. תן לה לעבוד. אם לא, אל תיתן לה לעבוד.

מר עידן למדן: אתה אומר לחברה לעבוד, אתה אבל יודע מה גם הכי טוב לעירייה.

מר גיל גורדון: אם יהיה צורך במימון ביניים, כתבתי ש-640,000 לצורך עד החזר המע"מ.

מר יצחק רוכברגר: חברה, די, שמענו. עידן, אולי מספיק עם הדואטים האלה? באמת, שמענו, נתנו לכם ונותנים לכם.

ד"ר יונה ברגור: עוד משפט אחד. גיא, אתה פירשת אותי לא נכון.

אני בכלל לא מפחד ממה שימכרו. הדבר היחידי שלי אולי מציק, ולכן רציתי להבין, האם הכסף שאנחנו מעבירים לחברה הוא כסף להוצאה ייעודית-

מר יצחק רוכברגר: כן.

ד"ר יונה ברגור: או להשקעה והם יכולים לעשות איתה מה שהם רוצים. זה הדבר היחידי.

מר יצחק רוכברגר: כן, מדויק.

מר גיל גורדון: השקעה ייעודית. אני יכול להסביר את זה.

מר יצחק רוכברגר: אני ביקשתי ממך?

מר אורי לוי: אני רוצה לבקש בהזדמנות הזאת, אם אפשר, שחברי המועצה יקבלו את ההחלטות ואת הפרוטוקולים של החברה הכלכלית, אם זה אפשרי.

מר יצחק רוכברגר: כל חבר מועצה שרוצה ייגש למנכ"ל, יוכל לקבל את זה. לא אוטומטית לתת לכולם. למה אני צריך לתת? מי שרוצה, יש לו עניין, שילך יראה. אין שום בעיה. יש את המשרדים, תגיד שאתה רוצה.

מר אורי לוי: זה שלנו אמרת, במאה אחוז.

מר יצחק רוכברגר: נכון, אז תבוא תראה, אין בעיה. תלך תיקח את זה, תקבל. תגיד שאתה רוצה, תקבל בדואר, אין בעיה. בשמחה.

מר רפאל בראל: אני יכול רק להביא הצעה אחרת, לחברה הכלכלית יש מאזן שנתי שכל סוף שנה-

מר יצחק רוכברגר: לא, הוא מדבר על משהו אחר. אורי, אין בעיה. חברים, אני מבקש לאשר השקעת בעלים על סך 4 מיליון ₪ בתוספת מע"מ, פלוס אם יהיה צורך-

מר גיל גורדון: לא בתוספת מע"מ.

מר יצחק רוכברגר: סליחה, 4 מיליון ₪. ואם יהיה צורך לאשר מימון ביניים בסך 640,000 ₪-

מר גיל גורדון: עד החזר המע"מ שמקבלים.

מר יצחק רוכברגר: חשב את גובה הסדר המע"מ. מי בעד? מי נגד? נמנע. הלאה.

החלטה מספר 200: הוחלט לאשר ברוב קולות (נמנע – 1) השקעת בעלים לרכישת טריבונות לאצטדיון הכדורגל באמצעות "רימונים" החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון, ע"ס 4 מיליון ₪, ובמידת הצורך מימון ביניים ע"ס 640,000 ₪ עד להחזרת המע"מ.

6. הסכם עקרונות להתקשרות לביצוע עבודות בניה ותשתית ולמתן שירותים למול העירייה.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא, אני מבקש לאשר הסכם עקרונות להתקשרות לביצוע עבודות בנייה ותשתית למתן שירותים. אנחנו נתנו הרבה

עכשיו, נותנים עכשיו פרויקטים לחברה כדי להתחיל לעבוד. אנחנו מבקשים מהחברה להתחיל לעשות כל מיני פרויקטים בתוך העיר, פיתוח כבישים, כל מיני נושאים. תציג על מה מדובר.

עו"ד יובל צלנר: שתי מילים ואז עו"ד מוטי בר לב יציג את ההסכם. בגדול מדובר בהסכם מסגרת שמסדיר התקשרות בין החברה הכלכלית לבין העירייה, הסכם שמאפשר למורשי החתימה בעירייה – ראש העיר, מנכ"לית העירייה והגזבר, להעביר פרויקטים אד הוק נקודתיים לטיפול וביצוע של החברה הכלכלית. עו"ד מוטי בר לב הוא עורך דין ותיק ומאוד מנוסה בתחום הרשויות המקומיות, כתב הרבה הסכמים מהסוג הזה ואני ביקשתי אותו לכתוב את ההסכם כדי שיותאם לצרכים של עיריית רמת השרון. מוטי, בבקשה.

עו"ד מוטי בר לב: ההסכם הוא ניהול תיאום פיקוח, הוא מחויב עפ"י משרד הפנים במערכת היחסים בין החברה לבין העירייה כדי שיהיה ניתן לבצע את כל הפעילויות האלה שדיברתם עליהן קודם ופעולות שאמורות להתבצע בהמשך. הסכם המסגרת הזה סוגר בעצם את מערכת הכללים בהם מחויבת החברה כלפי העירייה בביצוע הפעולות שלה באופן שוטף, וכל פרויקט שהעירייה מתכוונת להעביר לניהול החברה הכלכלית תתבצע בצורה של הזמנת עבודה שיחתמו עליה ראש העיר, הגזבר ומנכ"ל העירייה, לפי ההקשר והעניין. הנספח להסכם הזה גם מוגדר ומצורף גם להסכם שהוא קובע את מערכת הכללים ומעין הזמנת עבודה שמדברת על לוחות זמנים מה נדרש מהחברה לעשות, מתי ואיך.

מר אורי לוין: תסביר לי, חתמנו ואישרנו את החוזה הזה, שלא קראתי אותו, אני מודה. חתמנו אותו ואישרנו אותו. מה הלאה הפרוצדורה?

מר יצחק רוכברגר: מאיזה בחינה אתה מדבר?

מר אורי לוי: בא פרויקט חדש, 'לצבוע את העיר בכחול'. עוד טריבונה נוספת. אז מי מאשר את זה? כי אני זוכר, אני אשלים את הרציונל – כשהצבענו לחברה הכלכלית, אני זוכר, וזה בטח גם רשום, שאמרנו שכל פרויקט שנרצה להעביר לחברה הכלכלית, נצטרך לעבור דרך השולחן הזה.

מר יצחק רוכברגר: בעבודות הגדולות, נכון.

מר אורי לוי: מה זה העבודות הגדולות? מה זה גדולות, מה זה קטנות?

מר יצחק רוכברגר: בעיקרון עבודות שאתה מעביר לחברה הכלכלית, צריך שהן יועברו ע"י האסיפה הכללית, הווה אומר – אנחנו. זה מה שצריך להיות. אנחנו חושבים מה המטלות וכו', מביאים לשולחן, כמו שעשינו עם מגרש הכדורגל עכשיו, עם האצטדיון. בעיקרון זה מה שצריך להיות.

מר אורי לוי: זה מה שיהיה. אולי בעתיד, שנראה שזה רץ. אבל ככה זה יהיה. מאה אחוז.

עו"ד יובל צלנר: שאני אחדד? למעשה זה נושא תפעולי לחלוטין. ברגע שאתם, כמליאת מועצת העיר, החלטתם לבצע פרויקט, אתם מטילים על ראש העירייה, מי שעומד בראש המערכת, לבצע פרויקט לצבוע את העיר בכחול-לבן, את כל המדרכות. איך הוא מבצע? יש לו מספר דרכים. אחת הדרכים לביצוע היא דרך החברה הכלכלית. כמו שאפשר לעשות דרך החברה למשק וכלכלה, כמו שאפשר לעשות מכרז פומבי.

מר יצחק רוכברגר: לא זאת היתה השאלה.

מר אורי לוינ: הוא הבין את השאלה, זה בסדר.

מר יצחק רוכברגר: הוא מדבר על הפרויקט. כשאני מעביר לחברה פרויקט, האם אני מעביר אותו על סמך שיקול הדעת של איציק, דני ומשה, או שאני מביא למליאה והמליאה מעבירה.

מר אורי לוינ: לפחות בהתחלה.

מר יצחק רוכברגר: מאה אחוז.

ד"ר יונה ברגור: ברשותך, עוה"ד, אני רוצה להבין את מערכת היחסים בין העירייה והחברה הכלכלית. כפי שהצגת את זה, החברה הכלכלית היא כמו קבלן שמבצע את העבודה עבור העירייה. האם אני צודק? אני אגיד למה אני חותר. לא ביצעה את זה היטב. לא ביצעה את זה כפי שהעירייה רוצה שנעשה את זה. מה הלבננט שיש לנו על זה? הרי שלנו, אנחנו Buddies. אני שואל איזה קנסות, איזה מערכת יחסים יש בינינו שהיא מול קבלן-

מר יצחק רוכברגר: אתה לא עונה על זה עכשיו.

ד"ר יונה ברגור: למה?

מר יצחק רוכברגר: אני אגיד לך למה. יונה, סליחה, כשאנחנו אישרנו את הפעלת החברה הכלכלית דיברנו על מערכת הזיקה ויחסי הגומלין ואמרנו שזאת זרוע של העירייה. אני עכשיו אפתח דיון עוד פעם על הדבר הזה?

ד"ר יונה ברגור: לא, אבל אתה עכשיו חותם איתם על חוזה.

מר יצחק רוכברגר: אתה לא חותם חוזה. אתה מאשר הסכם עקרונית לביצוע עבודות. כמו שיש היום את החברה למשק וכלכלה, שאם אתה רוצה

לפעול יש לה הסכם מסגרת לפעילויות, במקום שכל פעם הוא ייצא למכרז על כל איזה שטות, שזה דברים מוגבלים נקרא לזה, אז הוא עושה הסכם-

מר טל עזגד: במקום שאנחנו נצא על כל דבר למכרז.

מר יצחק רוכברגר: מי עושה את המכרזים?

מר טל עזגד: הם.

מר יצחק רוכברגר: אז זה מה שאני אומר. תנו לי רגע לענות. החברה צריכה לעשות עבודה. החברה היא הקבלן, היא הזרוע שלך, של העירייה. אתה יודע מה, מירכאות, כמו הקבלן שלך היא לוקחת את המפקחים, לוקחת את הזה, מבצעת את הפעילות. עד פה בסדר גמור. היא צריכה לפעול, היא לא יכולה על כל שטות עכשיו לקיים עוד ישיבה ועוד דיון. ישנו הליך של הסכם עקרונית, הסכם מסגרת להתקשרויות, כשנעשה, אגב, באישור של משרד הפנים, מובל ע"י משרד הפנים, מעודד ע"י משרד הפנים לפי מיטב ידיעתי, כי באותה ורסיה, זה אותו דבר כמו מה שקרה לחברה למשק וכלכלה, שיש לה הסכם מסגרת, והרבה פעמים אנחנו נדרשים לפעול דרך החברה למשק כדי לקצר את הבירוקרטיה ואת התהליכים האינסופיים שקיימים בתוך הרשות עצמה פנימה. זה כל הסיפור. עכשיו, אני לא מגדיר פה כרגע על מה אני מדבר. יש כמה פעולות שהם יצטרכו. הם הגדירו כך – הגדרתם פה על איזה ענף ואיזה פעילות אנחנו רוצים לעשות, זה מעודד ע"י משרד הפנים, זה מקצר תהליכים וקדימה, לצאת לעבודה. זה חוסך זמן וכסף.

ד"ר יונה ברגור: יש סכום גג להסכם המסגרת הזה?

מר יצחק רוכברגר: זה אנחנו צריכים להחליט.

ד"ר יונה ברגור: ומהו?

עו"ד מיכה בלום: לא, אין סכום גג. לכל פרויקט יש סכום שמעבירים.

ד"ר יונה ברגור: אנחנו לא חוזרים בכל פרויקט, אנחנו עושים חוזה גג.

מר יצחק רוכברגר: לא, יונה, זה לא הסכם ספציפי לכל סכום. הוא הסכם עקרוני. הסכם גג עקרוני, לא לגבי סכומים. לגבי הפעילות. למשל, הוא מדבר על הסכם שרוצה לעשות למשל מדרכה, ביצוע נגישות, לא יודע מה. הכסף, אחר כך אתה קובע אותו. אתה מכניס אחר כך את הכסף.

ד"ר יונה ברגור: לא הבנת אותי, איציק. הכל ברור לי, חוץ מדבר אחר. להסכם הגג הזה יש איזה תקרת סכום שאומרת שאחרי שגמרנו 10 מיליון ש"ח להעביר לזה, אנחנו מחדשים את ההסכם הזה.

מר יצחק רוכברגר: לא, לפי פרויקט.

עו"ד מיכה בלום: פרויקט לעירייה, באים ומחליטים פרויקט-פרויקט להעביר.

מר יצחק רוכברגר: יונה, אני אתן לך דוגמה.

מר אורי לוי: תכנס את הטריבונות כדוגמה.

מר יצחק רוכברגר: יפה. אתה רוצה את הטריבונות, זה 4 מיליון ש"ח, אתה אומר: החוזה שלי הוא 4 מיליון ש"ח. יש לך את המפרט. למשל הטריבונות, כמו שאמרתי, הסכם המסגרת שלך הפך להיות 4 מיליון ש"ח. אוקיי. אבל הסכם העקרוני לא מדבר על הסכום של 4 מיליון ש"ח, הוא מדבר על המפרט של הכיסאות, של התכנון, של הביצוע, של כל הדברים האלה, זה מה שמדבר. כל פרויקט בפני עצמו.

מר גיא קלנר: ההסכם הזה הוא תשתית להעברת העבודות, זה הכל. כל נושא תביא אחרי זה פר סכום.

מר עידן למדן: לי יש מספר שאלות. דבר ראשון, למיטב ידיעתי חברה עירונית, אחוז התקורה הוא בדרך כלל עד 5%, ...8.5%, אני יודע את זה מחברות עירוניות בתל אביב, זה לא מגיע לדברים האלה. למיטב ידיעתי. הדבר השני, אנחנו פה כאילו, איפה העירייה ואיפה החברה? אם אתה אומר שיש פה גם עירייה ויש פה גם ראש העירייה, ואתה אומר פה תחזוקה, ואתה אומר פה מערכי גבייה ואתה אומר פה דברים – איפה הפיקוח של האסיפה הכללית של מועצת העירייה בדברים האלה? האם יכול להיווצר מצב, ופה מחליטים להעביר משהו ואז אין פה את ועדת המכרזים של מועצת העיר.

מר יצחק רוכברגר: יש ועדת מכרזים של החברה.

מר עידן למדן: איפה אתה אומר לי תחזוקה שוטפת וגינון עירייה ואיפה אתה אומר לי חברה. עפ"י ההסכם שלך, אני יכול היום או מחר לסגור פה את כל הוועדות, להגיד 'הכל עובר לחברה, אני מעביר את כל תקציבי הפיתוח'. בתיאוריה.

מר יצחק רוכברגר: הלוואי.

מר עידן למדן: זה מה שחתמת פה. מחר אני יכול וזה בהחלטת עירייה.

מר יצחק רוכברגר: היפותטית זה נכון והלוואי.

מר אבי גרובר: אבל אז אתה משלם מה שפה, לא את התקורה.

עו"ד מיכה בלוס: מגיעה הזמנה מפורטת על כל פרויקט ופרויקט.

- מר יצחק רוכברגר:** חברים, אני מענה.
- מר אבי גרובר:** הוא אומר לך, המנגנון של העירייה לא ממש מתפקד, לא נותן תמורה, אז הוא רוצה לעשות את זה דרך החברה הכלכלית.
- עו"ד מיכה בלוס:** את זה הוא לא אמר.
- מר אבי גרובר:** זה עולה יותר שם.
- ד"ר יונה ברגור:** זה עולה יותר, ודאי.
- מר יצחק רוכברגר:** לא הרבה יותר.
- ד"ר יונה ברגור:** אבל קצת יותר.
- מר אבי גרובר:** 8.5% יותר. במיליונים זה הרבה מאוד כסף.
- ד"ר יונה ברגור:** זה בגלל שאתם כאילו יותר מקצוענים.
- מר יצחק רוכברגר:** תנו לי דקה, בבקשה. כולם מתלהבים. אני לא אשכח, זה התחיל כבר בקדנציה הקודמת, אורי היה חבר מועצה, ואנחנו דיברנו כל הזמן שאנחנו רוצים להחיות את פעילות החברה הכלכלית, ותמיד אמרתי דבר אחד, גם בקדנציה הזאת. שאנחנו, החברה הכלכלית זאת הזרוע של העירייה, והלוואי שהחברה תוכל לקבל הרבה מטלות מהעירייה, ובלבד שנצליח לקצר כל מיני תהליכים ולעבוד ביתר יעילות בכל פרמטר. העומסים שהיו על מחלקות העירייה, במיוחד מחלקת הנדסה ותשתיות, זה לגרום למצב של קריסה של בנאדם טוטאלית על ההשקעות וכל מה שהם עשו במהלך ה-7 שנים האלה. ואני אומר לכם, עם כל הכבוד ועם כל מה שעשינו בעיר, ועשינו הרבה בעיר, המון עשינו בעיר. עדיין הקצב לא מספיק לי. קצב העבודה, קצב הביצוע לא מספיק לי. הוא לא מתאים לראש שלי. ואני רוצה יותר מהר, אני

רוצה יותר יעיל, אני רוצה יותר זריז, אני רוצה יותר, יותר ויותר, כדי שהעיר באמת תתפתח ונצליח לעשות דברים. לכן היפותטית או רעיונית, אכן מה שאתה אמרת, שיכול להיות מצב – יכול להיות מצב, זה לא יקרה, אבל זה יכול להיות בהחלט מצב – שהעירייה תעביר לחברה הכלכלית את המירב של הפעילות. כן, יכול להיות דבר כזה.

ד"ר יונה ברגור: איציק, אבל זאת לא הבעיה. הבעיה היא שיש התייעלות בהעברה לחברה וקיצור תהליכים, וזה כנראה, וזאת השאלה אליך-

מר יצחק רוכברגר: עולה קצת יותר.

ד"ר יונה ברגור: על חשבון הפיקוח הציבורי.

מר יצחק רוכברגר: ממש לא נכון.

ד"ר יונה ברגור: זאת השאלה.

מר יצחק רוכברגר: על איזה פיקוח ציבורי אדוני מדבר?

ד"ר יונה ברגור: אנחנו מאשרים תקציב, תקציב הזה, כל תב"ר כזה נמצא באחריות-

מר יצחק רוכברגר: יונה, אני אסביר. אתה פה כאסיפה כללית. אתה כאסיפה כללית לא תפקידך לפקח באופן השוטף. מי שמפקח באופן השוטף, ישנה קודם כל ועדת ביקורת, ישנו רואה חשבון, ישנה ביקורת.

ד"ר יונה ברגור: לא, אני מסכים איתך, לא על הביצוע, אבל על ההקצאה אני מדבר.

מר יצחק רוכברגר: זכותך כאסיפה כללית להגיד: 'רגע, זה לא מתאים

לי ואני חושב שזה לא נכון'. אל תצביע בעד. מותר לך.

ד"ר יונה ברגור: אבל ברגע שהעברת את זה, אני כבר לא משחק.

מר יצחק רוכברגר: ברגע שאני העברתי אתה לא משחק. אמת.

מר אורי לוי: אבל יש לנו דירקטורים שם.

מר יצחק רוכברגר: בוודאי, איזו שאלה.

מר אבי גרובר: אני רוצה להתייחס לזה בשני מישורים. אנחנו,

כשאישרנו בהתחלה את ההקמה של החברה הכלכלית, ואני תמכתי בהקמה של החברה הכלכלית, אנחנו אמרנו שיש דברים, פעילויות נוספות, דברים כמו פרסום, דברים שיש יתרונות, תאים פוטו וולטאים וכאלה, זה דברים שאנחנו אמרנו ששם צריך איזשהו מידע נוסף, צריך איזשהו ניסיון נוסף. יש איזשהו משהו כזה, שזה נותן יתרון לעשות את זה בתוך החברה הכלכלית, עם התמקצעות של אנשי החברה הכלכלית. וזה מה שאמרנו שאנחנו רוצים, בשביל זה רוצים להקים חברה כלכלית.

מר יצחק רוכברגר: לא בשביל זה, אבל לא משנה.

מר אבי גרובר: זה חלק מהדברים שנאמרו פה. זה אחד הדברים

שאני, למשל, התחברתי אליהם וחשבתי שיש במקום הזה לחברה הכלכלית אפשרות לעשות דברים יפים לטובת העיר, ולכן גם הצבעתי בעד הקמת החברה הכלכלית. פה מה שאנחנו עושים זה אנחנו מעבירים את ההארד קור של העירייה. מה שאנחנו מאשרים פה. תשתיות, ניהול נכסים. זאת אומרת, למעשה יכול להיות מצב מחר שחלק מהאגפים בעירייה, אולי סמנטית... ראש אגף, אבל תכלס הוא לא... שום עובדים תחתיו כי הכל התבצע בתוך החברה

הכלכלית. בחברה הכלכלית אנחנו משלמים תקורה של 8.5%, שאנחנו לא משלמים כרגע.

מר יצחק רוכברגר: זה לא נכון.

מר אורי לוי: היום אנחנו משלמים יותר.

מר אבי גרובר: אולי לא מספיק יעיל, אז אפשר להיות יעיל בתוך העירייה.

מר גיל גורדון: ישבתי גם עם ולדימיר וגם עם מנכ"ל החברה הכלכלית. זה לא 8.5%, סיכמנו על 6%, כאשר זה מתווה. עשינו ניתוח של עלויות נכון להיום וזה עלויות אמיתיות שאנחנו משלמים עבור פיקוח עליון, פיקוח צמוד וניהול של פרויקטים. זה 4.5%.

מר אבי גרובר: יש לך פה עובדים שעושים את זה.

מר גיל גורדון: לא, אני שוכר שירותים חיצוניים.

מר יצחק רוכברגר: הבנו את העניין, בסדר.

מר גיל גורדון: כלומר, למעשה זה מתווה, שכאשר יהיו פרויקטים יותר יקרים, האחוז הזה ירד. זה רק מתווה.

מר יצחק רוכברגר: ומה עם הקיזוז של המע"מ?

מר שרגא קירשנר: וקיזוז המע"מ זה לא כסף?

מר גיל גורדון: ומפקח בפרויקט שהוא עושה, אין מפקח על פרויקט מקצועי? נו, באמת.

ד"ר יונה ברגור: לא כל דבר מתקזזים.

- מר גיל גורדון:** יש, אני אומר.
- גב' שירה אבין:** אתה לא משלם גם וגם.
- מר אבי גרובר:** על המחיר של הפרויקט מוסיפה עוד 8.5%.
- מר גיל גורדון:** לא, זה יהיה 6%.
- מר יצחק רוכברגר:** זה מייעל לך מערכת.
- ד"ר יונה ברגור:** למה אני לא יכול פר פרויקט להביא?
- מר יצחק רוכברגר:** כי זה נותן לך אפשרות שבתוך החברה עצמה, אני לא צריך כל דבר לרוץ ולכנס ועדה, והדבר הזה מקובל והוא מומלץ ע"י משרד הפנים.
- מר גיל גורדון:** עוד מילה אחת.
- מר יצחק רוכברגר:** חברים די. לא צריך עוד מילה אחת, די.
- מר גיל גורדון:** לא, עובדתית, שידעו מספרים.
- מר יצחק רוכברגר:** אני מבקש ממך, אל תתלהב. די. כל מילה שלך זה עוד רבע שעה אחר כך דיון. נו, באמת.
- מר אבי גרובר:** דבר שני, לעניין של מה שאתה שאלת, הפיקוח הציבורי. בעיריית רמת השרון יושבים גם נציגים לאופוזיציה. הרי זה לא רק היום. היום אני נציג האופוזיציה היחיד בעיריית רמת השרון. מה לעשות, אני בחרתי לא להיות חלק מהקואליציה, למרות שעוד פעם, אני רואה את התפקיד שלי יותר כדח"צ, פחות כמישהו שבא, עובדה שרוב ההצבעות פה הצבעתי בעד, ואני מנסה לשקול לגופו של עניין. אבל גם יש עוד קדנציות וההסכם הזה

הוא מעכשיו והלאה. פה יש ועדת ביקורת, יו"ר הוועדה הוא נציג אופוזיציה, הוא מלווה, הוא בודק את הדברים. בוועדת מכרזים יושב נציג של האופוזיציה. יושב איזה מישהו שהוא לא חלק מתוך המנגנון, הוא יושב מבחוץ.

מר יצחק רוכברגר: מה השאלה?

מר אבי גרובר: כל הדברים האלה לא קיימים היום בחברה הכלכלית. החברה הכלכלית היא זרועו של ראש העיר, ראש העיר יכול לעשות שם מה שהוא רוצה. אין את הבקרה הזאת.

מר יצחק רוכברגר: מה זה ראש העיר יכול לעשות מה שהוא רוצה? טוב, נו, עזוב. מה אתה רוצה להגיד לי? כל הנאום הזה, מה אתה רוצה להגיד?

מר אבי גרובר: אמרתי משהו רע נגדך?

מר יצחק רוכברגר: לא, אני אומר, מכל הנאום מה אתה רוצה להגיד?

מר אבי גרובר: לדעתי ההעברה הגורפת כאן, שאתה אפילו אומר: 'אני רוצה להעביר שם מקסימום מפעילויות העירייה'-

מר יצחק רוכברגר: אני לא אמרתי את זה, אני אמרתי היפותטית יכול להיות מצב.

מר אבי גרובר: היפותטית אתה רוצה להעביר לשם, לדעתי חושף למצב של פגיעה משמעותית ביכולת של הבקרה של האופוזיציה.

???: ואתה בחרת לא למנות שם נציג של האופוזיציה כדירקטור.

מר אורי לוינ: אני הצבעתי נגד החברה. לא כי אני לא אוהב חברה כלכלית, אני הצבעתי נגד בגלל הקונסטלציה ואולי בגלל דברים שאתה אומר ואולי שאתה חושב. אבל זה כבר קס, כבר יש לנו הוצאות על זה, זה כבר רץ. עכשיו אני אומר, היות ועד עכשיו היא רק התחילה לעבוד ואתה בחור צעיר, אני לא יודע מה עשית קודם, אבל אני לא יודע כמה חברות כלכליות-

מר יצחק רוכברגר: הוא היה.

???: אחת לפחות.

מר אורי לוינ: סבבה, עוד יותר טוב. אז אני אומר דבר כזה. בואו ניתן לזה איזשהו טיימינג, נגיד שנה, ובוא נראה בעוד שנה מה המצב – 6%, 8%, הצלחנו, לא הצלחנו. ולא עכשיו לעשות מזה איזה סימפוזיון יותר מדי גדול. ונראה אם תצליח. תצליח – תאמין לי, ניתן לך כמה שיותר. אם לא תצליח-

ד"ר יונה ברגור: מה אתה מציע? שההסכם יהיה לשנה?

מר אורי לוינ: שראש העיר יגדיר תקופת זמן.

מר יצחק רוכברגר: קיבלתי. זה בסדר, נכון? הסכם המסגרת יהיה לשנה. מאה אחוז, קיבלתי, אורי. חברים, מי בעד אישור הסכם העקרונות להתקשרות לביצוע עבודות בנייה ותשתית ולמתן שירותים כפי שהוצע, לשנה? לאחר מכן ייבחן עוד פעם, כמובן. מי נגד? גרובר נגד. מי נמנע? עידן נמנע.

החלטה מספר 201: הוחלט לאשר ברוב קולות (נגד - 1, נמנע - 1) הסכם עקרונות להתקשרות לביצוע עבודות בניה ותשתית ולמתן שירותים בין העירייה לבין החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ, למשך שנה.

מר יצחק רוכברגר: אנחנו בסוף החודש, ערב ראש השנה, מתחילים החגים. אז יש עוד ועדת משנה. נבדוק את האפשרות, זה עוד מוקדם כי זה תחילת חודש רק, אנחנו נבדוק את האפשרות אולי לזמן את החברים להרמת כוסית, למתן שי. אני מקווה שזה יתאפשר. אם זה לא יתאפשר, אנחנו נאחל לכולם או בטלפון או באיגרת את החג השמח. תודה רבה.

פרח מלך
מ"מ מנכ"ל

קובץ החלטות

3. הארכת כהונת דירקטורים ב"שרונים".

החלטה מספר 198: הוחלט לאשר ברוב קולות (נמנע – 1) הארכת כהונת דירקטורים ב"שרונים" ל-3 שנים כלהלן:
פרופ' נדב אהרונסון, עו"ד אמיר עמר, עו"ד נתן לרר, מר אמיר רוזנבלום ועו"ד אורית לוינ.

4. אישור הקדמת תשלומי ארנונה לשנת 2012 על ידי משרד ראש הממשלה. יוסבר ע"י גיל גורדון.

החלטה מספר 199: הוחלט לאשר פה אחד הקדמת תשלומי ארנונה לשנת 2012 על ידי משרד ראש הממשלה.

5. רכישת טריבונות לאצטדיון הכדורגל באמצעות "רימונים" החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון.

החלטה מספר 200: הוחלט לאשר ברוב קולות (נמנע – 1) השקעת בעלים לרכישת טריבונות לאצטדיון הכדורגל באמצעות "רימונים" החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון, ע"ס 4 מיליון ₪, ובמידת הצורך מימון ביניים ע"ס 640,000 ₪ עד להחזרת המע"מ.

6. הסכם עקרונות להתקשרות לביצוע עבודות בניה ותשתית ולמתן שירותים.

החלטה מספר 201: הוחלט לאשר ברוב קולות (נגד - 1, נמנע - 1) הסכם עקרונות להתקשרות לביצוע עבודות בניה ותשתית ולמתן שירותים בין העירייה לבין החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ, למשך שנה.